

Jst meir. Brest var ad Kvølldi Net
Men (Hvi [illegible] ad kalla) hvi pass
[illegible] uggleisins & Ogudlegleikans læt
Falsføgru Sirenis & Satans Nli
adsvæpa sig ad Nasphubliod N-
[illegible] mer þeim ei i Eitri z vera skillde.
[illegible] manna hefe eg latad uppsetia þa
[illegible] su Christi Pi[illegible] ar Psaltara h[illegible] ore
[illegible] veit listelega [illegible] i Eirn allra
[illegible] vil þvi faorde vera hn ad prisa
[illegible] sett edla vyn þarf ecke ad . J [illegible]
[illegible] B[illegible] gref[illegible] upphengt. Po seige
[illegible] ning / ad eg [illegible] ei enn hafa
[illegible] les[illegible] Pa[illegible] ma samsteikt [illegible] sama
[illegible] va z um sa[illegible] z so ad Verke
[illegible] ubader eru Grundvallader i Skrif
[illegible] lega oft [illegible] i Skalldskap[illegible]
[illegible] Boodsepell tilyfirsneidingar manins
Col. 2. v. 11. Pau Authoris Rettu [illegible]
urie[illegible] Manna / hafade þa fmeck
[illegible] voriu Guds Barne kan gieck fe[illegible] d[illegible]
[illegible] p. 16. Da Bitta er Ordsaken [illegible]
[illegible] / mitt tiæra Lands Fok / hefe [illegible]
[illegible] Dedicert viliad / ad mier þotte ei so
[illegible]

Nockrar Saung-Vijsur
um
Kross og Mot
lætingar Guds Barna
i þessum Heime,
Utdregnar af þeirre Book þess Haatt-
upplysta Mañs
Doct. Valentini Vudriani,
Sem hañ kallar
SKOOLA KROSSENS
Og Kieñe-Teikn Christeñdoomsins.
Øllum Kross-beradum Mañeskium til Heilsu-
samlegrar Undervijsunar i sijnum Hørmungum,
Af
Jóni Einarssyne/
Schol. Hol. Design. Rect.

3. EDITIO, riett epter þeirre Añare, sem var
med Saumgiæfne vid Authoris eiged Manuskrift
samañ boreñ, og epter þvi Lagfærd.

Selst Alment Jñbunded 6. Fiskum.

Prickt a' Hoolum i Hialltadal, Af
Halldore Erikssyne. Año 1753.

Post. Giorn. B. Cap. 14. v. 22.
Oss byriar fyrer miklar Hørmungar inn ad gaunga i Guds Rijke.

Vel-Edla og Haalærds Herra:

Mag. THORDAR THORLAKS SONAR,

Fordum Superintendentis Skalhollts Stiftis,

Epterlifande Eckiu.

Vel-Edla og Gudhrædddre Hofdings-Matronæ,

GUDRIJDE GYSLA DOOTTUR.

Miñe Elskulegre og Æruvirdande Velgiørda-Moodur: Oska eg Underskrifadur, Naad-ar, Fridar og Farsælldar, J JEsu þess Blessada Nafne.

Vel Edla Hofdings Matrona:

SO seiger Syrach i 2. Cap. v. 1. Barn mitt, vilier þu Guds Pionustu-Madur vera, þa bw þig vid Freistneñe. Hver Guds Anda Ord, fyrer þess Vijsa Mañs Muñ og Hiarta, mællt og uppþeinkt, Ostandi være, ad vier, Christner Meñ, sem aller erum i þeirre Heilögu Vatns-Skijrn, Jnteikner i Stattmaala, og Samkundu vors Sigur-Hofdingia JEsu strijdande Christne hier a Jordune, lietum oss jafnañ O-gleymd i Miñe og Muñe vaka og vera. Eñ Søkum þess, ad hier vill hiaa mørgum hvørium, einkum mier og mijnum Lijkum (ef nockrer eru) næsta miked afatt verda, þa hefur vor Dijrdarlege Sigur-HErra JEsus, laated fyrer sijna Piencara, Spaa-Meñena, Postulana, og a sijdare Heimsins Olldrum, Forstioora og Kieñendur sijnar Christne, miña oss a þetta hid sama, og eñ nu allt til þessa Tijma. Medal allra þeirra var sa Haa-lærde og Haattuppliste Mañ, Doct. Valentinus Wüdrianus, sem samsett hefur og wtgaanga laated þa ægiætu Book, Sem hañ kallar SCHOLAM CRUCIS ET TESSERAM CHRISTIANISMI, Pad er, SKOOLA KROSSENS OG KENNE-

Teikn

TEJKN CHRISTEN-DOOMSENS: J hvørre hañ med Huggunarrijkum Lærdoomum, og Lærdooms-rijkum Huggunum, Sierhvørn Christeñ Mañ uppvekur og æmiñer, til fyrr-tiedra Syrachs Rœda. Ut af þessare hañs Book, hefe eg æ þessum mijnum ungu Alldurs-Arum, samañ-teked nockrar Saung-Vijsur, so ad hvør ein skyll-de andsvara sierhvørium Capitula uefndrar Bookar, og þad, siœlfum mier bæde til Nœ-kvæmlegrar og so Nytsamlegrar Epterteektar, og ei sijdur ødrum, sem þad siœ og heyra villdu, til Pienustu og Uppvakningar: J vissre Von, ad aller þeir muue sierhvad Nytelegt hier iñe eigna og þacka Allsvolldugum Gude: Eñ hitt sem mislijkar, eigna og kieña Ungiæde mijnu og Alldurs-Fæde. Eñ þad eg, VEL-EDLA MATRONA, dyrfest ad biooda ydur þetta mitt Fyrsta Ungdooms Ara-Kvak, Par til knija mig sierdeiles Tvær Ordsaker: Sw.Eina æhrærer siœlfrar ydar Persónu, hin Añur mig.

J Fyrstu villde eg Ydar Hofdinglegu Kveñ-Prijde þetta sijna og seigia, af því ad Pier so erud Lœngvarañlega Uppmentadar KROSS-SKOOLA Ydar Lausn-ara JEsu Christi, ad Pier framar ødrum siœed,

 hvad

hvad um̃ þañ hulda og Heilaga Krossens Leyndardoom sie Riett mællt edur ecke.

J Odru Lage villda eg giarnañ med Tileinkan þessara Saung-Viisna til Ydar Hofdinglegu Kveñ-Prijde sialfañ mig a̅minnt hafa þær miklu og margfølldu Velgiørder, sem eg, þeirra alls Overdugur, þeiged hefe af YDUR, OG YDAR Eru-Gøfugu Nꝏnustu Ast-Mønum, Lijfs sem Lidnum, hvøriumm eg bæde skal, og skylldugur er, af Einlægum Huga fyrer hvøriumm Mañe ad hroosa. Treysta eg nu Ydar Dygd-Edla Gøfuglynde, þessa mijna Diørfung, so sem Einlæglega meinta, vel ad upptaka. Framar þessu Oska eg af ollu Hiarta, YDUR OG OLLUM YDAR Eru-Gøfugum Ast-Vinum, alls Fagnadar og Farsælldar, Lijfs og Sꝏlar, so vel a̅ þessu Nij-Ruña Are sem ollum Epterkomande Æfe og Hiervistar Stundum, og þad i Nafne vors Himneska Jm̃anuelis JEsu Christi.

Skrifad i Skꝏlhollte D. 1. Januarii Anno 1698.

Ydar Vel-Edla
Kveñ-Prijdes
Skylldugur Pienare
Jon Einarsson.

For-

Formaale til Lesarans.

SO Naudsynlegt sem þad er fyrer Eiñ Christeñ Mañ, ad hañ wthelle sijnu Hiarta i Bæneñe fyrer Gude, so giørest og þess Þorf, ad hañ upplypte Hiarta og Tungu asamt til Guds med Psalmum og Saungvum: Þviad sa sem hefur Skipad og sagt: Bidied Oaflaatañlega, hefur eiñig giefed oss þessa Aminiñing; Synged og Spiled DRotte i ydrum Hiørtum, Eph. 5. v. 19. Eñ so sem eingiñ sa kañ ad vænta sier Blessunar af Bæn siñe er ecke bidur i Anda og Sañleika, Pad er, med þvi Moote, ad hañ giefe Hiarta sitt ølldungis i þess Walld med fullu Trwnadartrauste, Hver ed er sa sañe og Verulege Goode, So eru og þess Mañs Psalma Saungvar ein Vidurstygd fyrer Gude sem ecke syngiast i Hiartanu, eins og Postuleñ bijdur ad skie skule, Pad er, med øllum sameigeñlegum Kroptum Saalareñar, og eiñe Trwarfullre Upplypting til þess sem vill bwa medal Losgiørdar Israelis. Eñ þvilijkur Saungur i Hiartanu, er, þvi midur, Heimenum eitt Okuñugt Twngumaal, og so sem eiñ Loffsaungur i Añarlegu Lande. Margur hver byriar ad syngia

einhvern Psalm, hvar hañ kañ ad vera staddur wt af fyrer sig, lætur og heyra siina Rødd noogu skiirt i Almeñelegre Pioonustugiørd og i Søfnude Guds Barna, Eñ hvert er þo ecke þetta optsiñes eitt Offur sem ecke er frambored med, nie af Hiartaun? Eitt Bulldur Varaña, sem skiedur af eintoomre Venin, Edur til þess, ad Madur skule vera aaliteñ fyrer eiñ vel Christeñ, Ellegar Meñ liggia þo eingu ad siidur kiæsder i siinuSynda Fene, so ad þa er i Raun og Sañleika mootmællt þeim Diirmætustu Sañendum sem Muñureñ lætur heyra ad hañ mæler, þa so er swnged: Til Dæmes; Hvert mun þad ecke Hryggia vorn Himneska Fødur, ad margur hver syngur,

Gud vor Fader vertu oss hiaa, o. s. f.

Sem ser þo med Hroope og Haareyste, Jaa, Olaata Hlioodum aa moote hønum, þar þeir i Raun riettre leika sier ad øllum Skømmum, so sem segiande: Verd þu burt fraa oss! Vier vilium eckert vita af þijnum Vegum! Hvert verdur ecke JEsu Blood troded under Footum aa hiñ svijvirdelegasta Haatt af mørgum Saungvara, sem hroopar ad søñu med Vørunum segiande og syngiande:

JEsu Christe vier þøckum þier, o. s. f.

Eñ giorvallt hañs Athæfe, Lifnadur og Framferde auglyser, ad hañ er eiñ Ovinur Krossens Christi, Med þvi hañ veit ecke, og hyrder ecke nim ad

vita,

vita, hvad þad sie og wtheimte ad vera Skiirdur i Christi Dauda, Ecke helldur, hvad þad sie, ad Kroßfesta og deyda hiñ Gamla og Fordiarfada Mañeñ, Ecke hvad þad sie ad afneita Siaalfum sier, og ecke af neinu Hatre til Syndareñar; Og hverſu miøg verdur ecke Ande Raadareñar uppegndur til Reide, og hrygdur af Mørgum þeim er ſyngur, þa hañ hefur upp þeñañ Psalm ad ſøm med miklu Raddar Megne, **Nu bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mættum i Christelegre Trw riett ſtanda, og ſ. f.** Eñ þerſt þo og briſt i giegn hañs Raadar Verkunum, ſmaanar hañs Guddoomlegu Giafer, med þvi Moote, ad hañ heldur ſig laangt i Fiarſka fra þvi Lifferne ſem er af Gude, og lætur ſier þad duga ad hafa eina Muñ-Trw, hver og ſo girtur vered em Diøfuls Trw. Þar fyrer ef vor Saungur a ad vera eiñ þægelegur og ſætur Ilmur fyrer vorum Gude, þa hliootum vier ad upphefia eiñ nijañ Pſalm fyrer hønum; Eg meina, vier hliootum ad vekia Hiarta vort til eins alvarlegs Athuga, til eiñar Sañrar Þhugunar, og til riettrar Preyingar, og laata oſs þar til ſtiorna af þeim, hvers Rauſt og Ord ad er ſo ſem mikell Vatns Nidur, So ad vier lærum ad hroopa i Sañleika og med ſaarre Tilfiñing: **Af diwp-**

re Hrygd aakalla eg þig; Edur Nu bid eg Gud þu Naader mig, o. s. f.
Høfum vier þa lært ad þeckia þa Andstygd sem bijr med oss, og hefur gâgnspillt oss, Þa munum vier upphefia vora Ydrunar Psalma, Ecke alleina med Taarfellande Augum og Kveinande Muñe, helldur og framfæra þaa af og med Andvarpande Hiarta, so ad þeir meiga þa Naunar kallast Harmasaungvar og Sorgar Liood Syndarans fyrer Gude. Høfum vier þa þar næst orded varer vid og funded til þess Eylijfa Kiærleika Guds i Christo, og Kraptar Bloodsens JEsu, til ad verda þvegner og hreinsader af Syndunum þar med, þa munum vier laata vor Hiørtu syngia eiñ Lambsens Psalm frame fyrer hañs Stoole med Packanda Muñe. Vier munum, þegar vier høfum smackad Guds Frid i Saalum vorum, Sem er ædre øllum Mañlegum Skilninge, Eiñig hañ Fognud i Heiløgum Anda, verda i þeirra Tølu, Hveria Postuleñ Jacob upphvetur segiande: Er nockur i Goodu Giede saa synge Psalma, Jac. 5. v. 13. Eñ þad er eingeñ Heilvita Madur sem vill skilia hier i þessum Ordum Postulans fyrer Psalma, þau Lioodmæle og Saungva sem duga ecke til añars eñ ad efla Meñ i sijnu Andvaraleyse; Sy sem, þvi verr, ad þad maa

heyra,

heyra, ad hin Vitstola Verolld hylur sijna Mansaungva, Asmors Vijsur, Smaauar Bogur, Svijvirdingar Liood og Greyleg Heidingleg Erende, Rijmur og Brage, Osmiøg og Of-frekt, Helldur meinar Postuleñ miklu framar hvilijka Psalma sem brwkader eru til Lofs þeim sem alleina er alls Lofstijrs verdugur og aan allra Lijta, af þeim nefnelega sem hefur smackad hvørsu liwfur ad DRottenn er. Eñ Søkum þess ad þad er gamall Sidvane vors alleina Alvijsa Guds, ad færa þaa ad niju iñ i Sorgar og Mootlætingar Diuñu, Er aadur hafa vered med Gledelaatum, og so sem þeir ed dreymer, ad reyna þaa med allskonar Iñvortis Neyd, Angist og Hrellingum, Stoorkostlegum Freistingum og Mootlæte, Sem og med Utvortis Andstreyme; So gietur þad ecke hiaa þvi fared, ad hvilijkra Hiarta og Muñur læte heyra af sier Sorgar Saungva, Harma-Graat Jerem. 2. v. 18. 19. Þar fyrer, ef þad er Heilsusamlegt fyrer eiñ Svotthallden, hovum til Hressingar og Heilsubootar ad naa til einhvørs goods Raads nockurs Læknis Meistara, Og ef þad er Einum Hrelldum og Sorgbitnum Ein Hugsvølun, ad hañ kvedur þad upp fyrer Einum Trwføstum Vin sem liggur þwngt a hovum; Þa hefur og lijka Auctor þessa Saung Bæklings giørt miked vel, Er hañ epter Leidarvijsun þess Saal. Doctor Budrians hefur feing-

 eð

ed þvilijkum Sorgbitnum og Sturlndum Mañeskium, sem eg hefe umtalad, þang Medøl og Raad i Hendur, sem eru hin bestu, Pad er, tekeñ af Guds Orde, Kieñande þeim og Sijnande, hversu þeir meige med fullu Trauste og Von varpa allre siñe Ahyggiu uppa hañ sem hefur heited og sagt, Eg vil ecke yfergiefa þig nie forsooma; Og munu þeir sem hlioota ad sveita i þvilijkum glooande Ofne, medtaka þetta Verk med Alwd og Packlaatlega, so sem øllu þvi ægiæta Efne meinast ad sie vel og snoturlega fyrerkomed i Lioodmæle: Po verd eg ad gieta hier Tveñs til Vidvørunnar og Athuga. 1. Eingeñ Ydrunarlaus, saa ed ecke hefur giørt saña Yferboot, nie byriad ad gaanga a Guds Veige, skal, edur maa ætla, ad aller þesser Psalmar sieu fyrer hañ, Jafnvel þoott hañ lijde nockud edur eige i nockru Andstreyme: Pvi þad er Ohætt ad seigia vid margañ hvern sem añadhvert berst vid Faatækt og Vesølld, Ellegar verdur ad þola Einhvørskonar adra Piaaning aa Lijkamanum: Pad eru þiju Synda Giølld, v. s. f. Eingeñ maa med riettu aalyktast sem eiñ Kroßberare sem ecke er aptur horfeñ og snweñ til þess Ædsta Hyrders og Biskups Saalnaña; Jaa, alls eingeñ sem ei hefur giørst Riett-trwadur og stendur ecke stodugur i þvi ad fylgia Christo aa epter, Pvi þa eiñ Christeñ þetta giører, Pa verdur Krosseñ honum ad Hlutskipte so sem nockurskonar Ordu Teikn, sem sijne ad hañ aa heima under

JEsu Kross-Merke. 2. Eingeñ sem vill brwka þessa Psalma (nie helldur adra) skal laata þad vera siñ Tilgaang alleina, ad hafa Ynde edur Dægra-Stitting af Lagenn sem þeir eru giørder med, Ellegar af Skaalldsens Orda-Tiltæke, þvott þad sie aagiætt, Helldur aa hvør og eiñ sem fer med Psalma og Andlega Saungva, ad giefa sem bestañ Gaum ad siaalfu Efnenu, so ad hañ hliovte Blessan nockra þar af; Ad sönu er eitt fallegt Lag og eptertakañlegt Ordatiltæke Lofsverdugt, Þvi hvorutveggia gietur vel þienad til stoorrar Uppvakningar, Eñ þad er þo ecke þad sem hellst og mest aarijdur; Og saa sem metur þad Eiña mest, fer vidlijka ad og Skynlaus Børn sem taka vid Glijngre og glansande Hiegooma, Eñ snara burt fraa sier jafnvel eiñe dijrmætre Perln. Þad er Iñehallded, Gudrækelegt Efne, og Sañleike Guds Orda i þessare Book, sem eiñ og sierhver saa ed les hana edur heyrer aa, ad hun sie høfd um Hønd, skal allra mest athuga, so ad hañ giete under eins upplypt sier til Guds, og nær hañ er i Tølu riettra Krossberara, meige ødlast rijkuglega Endurnæring og Lietter þeirrar Byrde sem liggur þwngt aa hønum fraa þeim sem er Uppspretta og Bruñur allrar Hugguuar; Hvar til saa Eylijfe Gud og Fader Myskunsemdaña virdest bæde ad uppvekia eiñ og sierhvørn þañ sem er staddur i Eymd nockurre, Piaaning og Mootlæte, eiñig ad veita hønum þa Naad fyrer siñ Anda, ad saa,

 hvern

hvern hañ hefur fleiged, giete hrooſad þvi, ad hañ ſie læknadur, ad ſoo, hvern ed hañ Lemſtrade, giete fagnad yfer þvi, ad þad ſie bunded um̃ hañs Saar, Og talad ſo þeſſum Ordum med Sañe epter þeim ſem er hañs Høfud, Pſ. 40. v. 2.3.4. Eg beid epter DROttne, og hañ hneigde ſig til mijn, og heyrde mitt Akall, og hañ drog mig wt af þeirre Ognar-Grøf, og ſette mijna Fætur aa faſta Hellu, ſo ad eg kañ ad gaanga ſtødugt; Og Nyañ Saung gaf hañ mier i miñ Muñ til ad lofa vorn Gud.

Vallaneſe i Mwla Syſlu aa General Kyrkna Viſitatiu Leid, þañ 6. Julii, Anno 1744.

Ludvig Haboe.

N.B. Þar ſem hvilijk Merke (*) fiñaſt i þeſſum Pſalmum iñ i Lijnuñe, þa vijſa þau til þeirrar Tølu, ſem ſtendur nedſt aa ſømu Blad-Sijdu, hver Tala til Adgreiningar Eſneſins Author hefur tilætlad, ad ſtanda ſkyllde wt aa Spatiuñe.

I. Pſalmur

Aller þeir / ſem Gudlega villia lifa i JEſu Christo, hlioota Hørmung og Offsookn ad lijda.

(2. Timoth. 3. v. 12.)

Ton, JEſu þiju Miñing miøg ſæt er, etc.

JPijnu Nafne, O JEſu! Andlegañ Saung eg byria nu, Upplijſing Heilags Anda þijns, Aformed ſtyrke Hiarta mijns.

2. A þad dijrmætes Edla Hnoſs, Utvalldra JESU Barna Kroſs, Hugur er nu ad miñaſt mier / Miñ Gud til Lofs og Æru þier.

3. O! JEſu laat þu Anda þiñ, Upplijſa Hug og Skilning miñ, ſo Muñur,

Muñur, Hend og Hiartad mitt,
Hondle ſem ber nuñ Nafned þitt.
4. Uppaa bad Traust, Vil eg
miin Saal, Athuga KROSS-
ENS LEINDAR-MAAL,
(þvi Heime þeſſum er huled Fie,
Helgra Guds Barna Arfſkipte.)
5. I Fyrſtu vel þier vita ber,
Vilier þu DRottne Offra þier, Ad
OLLUM ÞEIM, JESUM
ELSKA AF ROOT, ALLT,
VERDUR HIER AD GAN-
GA I MOOT.
6. Allskyns Hormungar, Eymd
og Naud, Eru Christeña Daglegt
Braud; allskonar Kroſs og Anaud-
er, Eins og þiñ Skugge, filgia þier.
7. Og ſem þiñ Skugge, Ad þvi
gaa, alldrei kañ þier ad ſkiliaſt fraa,
Kroſſeñ ad ſlya eins þier er, O-
mogulegt i Heime hier.

8. Alla þa sem Gud elskar vel, adur sem kiende Raphael, J þessu Lijfe hyrter hañ, Hier fyrer komast eingeñ vañ.

9. Eñ hvar fyrer mun Gud hryggia þaa, Hañs Vegum sem þo gaanga a, Eñ Ogudlegt Foolk, sem elskar Last, Ei lætur hañ hier so Reynast?

10. Af þvi ad Glæskañ Ein og Preñ, Vtvalde soddañ Rauna-Meñ, Sem Christo lijkest i Kvoleñe, Og krijnest sijdar i Dijrdeñe.

11. Andleger Steinar erum vier, Under KROSSENUM FAAGADER, So hentuger fiñunst, Himnum a, Himneskre Dijrdar Borg ad naa.

12. Komer þu hier i Harma Bad, hura marttu i Sañleik þad, Kieñeleikn þvilijkt Krosseñ er, Sem

Christo

Christo JEsu þig samlijker.

13. Vilier þu epter Eymdar-Dal, Erfa Himneskañ Dijrdar-Sal, Med Guds Syne fyrst þa gaunga ber, Giegnum Veralldar Mañ-Rauner.

14. Elskendur Sijna optast nær, Agar DRottеñ og Tijdum slær, So þeir sig helldur vare vid, Veralldareñar Glæpa-Sid.

15. Pa Jonas giørde Gude a moot, greip hañ ad Vragde Hefndeñ fliot, Sem hañ leidde a Lijfsens Veg, Lære af þessu Dæme eg.

16. Mijn Synd, Mijn Synd, su Orsøk er, Alla Hørmung sem bakar mier, Hier fyrer DRotteñ hyrter mig, Hiarta Giæska þijn Fodurlig.

17. O! Gud, sem hefur a skamtad, allra Hørmunga Tijd og Stad, Gief þu oss Naad so gietum vier, geing-

geinged Lausnarans Ferel hier.
18. Epter Mootlætes Endad
Lijf, Jnleid oss i þitt Dijrdar Lijf,
So Lijf og Saal þig lofe þar, Lioo-
me Himneskrar Farsælldar! Amen.

Aññar Psalmur.

Sañchristeñ Guds Børn

eiga ad glediast vid Kross DRott-
eñs, Eñ hryggiast ecke.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl, etc.

G Jæt þu mijn Saal ad Gagne
þvi, Guds Børn siñ hafa Raun
um i, Athuga lijka allt þad riett, Er
þier verdur hier fyrersett, Orvijng-
last muntu ecke þa, under Kross-
enum, helldur fær, Huggun, sem nu
ei huxast mæ.
2. Christeña Akur Krosseñ er,
Kiarna

Kiarna Jllmſætañ fœrer þier, ſœrer þu tijdt med Tarum þañ, Tignar Avoxt þa giefur hañ, Uppſkierañ heiter eilijf Viſt, ef þu trwer a JEſum Chriſt, Hier fœr þu meir eñ hafder miſt.

3. Ef þu lijdur i Heime hier, Hatur, Mootgang og Ofſookner, Þeſſu mun verda Ender a, Uppſkiern Tijmañ þa Meñ ſia, Þeim ſem hier lidu Sorg og Sar, ſamfagna mun þa Hoopur klar, Lofande Gud uñ eilijf Ar.

4. Eg helld ad Kroſſeñ allre ſie, Audlegd Veralldar mætare, Fyrſt hañ Guds Børnum wtvegar, Arfteku Sælu Himneſkrar; JEſu liwfe Lauſnare miñ, Lof ſie þier fyrer Kroſſeñ þiñ! Hveru eg mier næſta hollañ ſiñ. 2. Cor. 4. v. 17.

5. J Kroſs-Skoola Guds ef

kiemſtu

kiemstu hier, Christeñ Sala, Pa huxa ber, heim i Himneskañ Sælu-Sess, So muntu verda Stirk og Hress, Og uñbera Heimsens alla Hrygd, J hvørskins Neyd og Rauna-Stygd, Huggadu þig vid Himna-Bygd.

6. Fullþackad alldrei faaum vier, fyrer þañ Kross sem reynum hier, su Gaafa mier meir virdest verd, eñ Vegsemd giørvoll hier aa Jord, Þegar Verølld eg visk i fraa, Vegsemd eilijfa kañ eg faa, Krosseñ þvi ollu orka maa. (Matth. 5. v. 12.)

7. Krossens Vikar ef Veyskur er, besta Raad vil eg giefa þier, varp adu i hañ Tignar-Trie, Tak þad sama hiaa Skriftene, Hvøria þaa Grein, þig gyrna kañ, Gled med heñe þiñ Jüra Mañ, Eingeñ Freisting þa feller hañ.

8. Alldrei finst hier so miked Mein, Mootgaangur, Pijsl, nie Hørmung nein, ad Heilagur Ande giete ei grædt, og giørvalla Mædu Endurbætt, eñ ad naa soddañ Hugg un hañs, Hiartnæmust Bæneñ er til Sañs, Eitt þad dijrasta Medal Mañs.

9. Augunum mæne eg uppaa þig, O! Jesu kieñ i Brioste uñ mig, Endurnæringar liufust Lind, Lijkna mier þiñe Skiepnu-Kind; Gief oss ad heyia hepped Strijd, hiaalpa oss sijdar Preñing blijd, ad siaa þig Eilijfdar alla Tijd! Amen.

Þridie Psalmur.

Vm þau Nøfn/sem Kross eñ hefur i Heilagre Ritningu.

Ton/

Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iña, etc.

MInstu mijn Saal hvad sagde, Sonur Guds JEsus HErra þiñ, Heilræde holl þeim lagde, sem huxa ad vanda Lifnad siñ, hvør fws mier filgia villde, Forlaate Elsku þa, Sem hañ ei safna skyllde (Saal mijn ad þessu gaa) KROSS Ferel fete riettañ, Fullhuga epter mier; Hvern Gud mun giøra liettañ, Gange hiñ riett sem ber.

2. Hvad sem til hier kañ falla, Heimenum i a moote oß, Veikleik og Vanmaatt allañ, vor DRottiñ JEsus nefner KROSS: Slijkt er Huggunar Heite, Ad Heimsens Bøl (þo lijtid) lijkest ad sijnu Leite, Lausnaraus Kroßburd vid; Eñ Christur a Krosse pijndur, Coronu Dijrdar vañ, Sidañ med Sigre krijnd-

kryndur, Saaluhiaalp øllum fañ.

3. Po saart þyke Sorgeñ stijnga, Sañ-Christeñ Madur giært ad þar, alldrei kañ þig ad þvijnga, þvilijk Hørmung, sem JEsus bar, þegar aa KROSSE kvaldest, kaupande wr Dauda þig, Fraa aungvu Angre taldest, Asteñ hañs Hiartanlig, Velt þvi best Vanseind þijna, og vill heñe svipta fra, Þviad Velþocknan sijna, Þier hefur JEsus aa.

4. Job maatte eirn soddañ saña, Saarum Krosse er nijstur var, hañ miste Gots og Graña, Gaf þo DRottne eitt hoogvært Svar, þar epter þwngum Saarum, Piaadest hañs veika Holld, Tapade Kiørum klaarum, Klædde sig Dupte og Molld, Aster og Adstod siña, all-litla siña ried, Ogudleg Eigeñ Kviña, aungrade hañ þar med.

5. ANGJST og Eymd margfallda, Opt kallar David Mootgaang siñ, þad skalltu þijda og kallda, Preinging siñ tekur Hiartad 'ñ, sem Frelsareñ fieck og reyna, Fridkaupande siñ Lijd, Fyrst Pelgiædes Pel hañs hreina, þreitt hefur sama Strijd, sem þig (mijn Saala) pijner, sijst mun hañ gleyma þier; Þvi Hiaalp og Hlaastæd syner, hvorium sem þiaadur er.

6. Fær og FREJSTINGA Heite, Frelsarans Barna Mootlæting, vid hvørlar þo hier þreyte, þaug fær gooda Sigurviñing, Ef þaug i Akiefd strijda, J sañre Von og Trw, Med Poleñmæde lijda; Mootgaang sem fiña nu; Petrra Polgiæded hreina þu skyllder læra med, eñ veikleist þeim Voneñ beina,

Vannmaatt þiñ færdu ſied.

7. So ſkalltu Saal wijn geyma, ſoddañ Kroſs-Nofn i Hiarta þier, Eñ þeim alldreige gleyma; Eirn Veigeñ maatt þu læra hier, ad Freiſting ſem til kañ falla, Faaheyrt er ecke neitt, Þvi Gud fer eins med alla, wt ſem hañ hefur leidt, af Heims Anaudar-Lande, J ſiñ Hørmunga-Rañ, Slijkt er Guds goodur Vande, Þvi Gud vill þig Hiaalplegañ.

8. Himneſke Hiartans Fader, Hiaalp oſs þa Kroſſeñ liggur aa, ſo under hañ gaungum glader, Guddoms Kraptur þiñ ſie oſs hiaa, fyrer Chriſti Kvøl og Pijnu, Kvalræde fraa oſs ſnw; Giæſkuñar Þele þijnu, þviad vier treyſtum nu, Laat oſs ſtøduga ſtanda, Stioorna oſs O Fader Kiær, Med Upplijſing Heilags

lags Anda, Amen þess bidium vær,
Amen.

Fioorde Psalmur.

Krossen skiedur ecke að Hendingu netrne, helldur kiemur hann af Villia og Raade lifanda Guds.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggest þu, etc.

Hugleid mijn Saal, J hreinnre Trw, hvadann ad kiemur Plaa-ning sw, Er þig so ængrar tijtt, Heimsins Barna Hial fænijtt, hier umm skallt þu ackta þar lijtt.

2. Opolennmoodur margur hver, Moglar og segier DRottenn ber, Umhygglu aungva umm mig: Fyrst Mannraun Heimsins margfalld-

lig, Moot hañs Barne upphvetur ſig.

3. Hiner ſegia ad Heimureñ ſie, hellſta Orſok i Neydeñe, hvør ſig þvi hate veſt, ad þeir hafe Hiartad feſt, Vid Hunna-Gud, og dyrke hañ beſt.

4. Eñ þu ſkallt vita, ad Mootgaangs-Mein, Millde og Giæſka DRotteñs hrein, tilbijr, og tilſkickar; Allar Heimſens Hormungar, Af Hende DRotteñs eru ſendar.

5. Mogla þvi ecke Gude i giegn, Geiſt þo hier dynie Mootgaangs Regn, þad helldur þeinkia ber, Ad margfallt Synda-Safn þitt hier, ſoddañ Kroſsburd afrekar þier.

6. Hvønær ſem Gud vill hyrta þig, Heimureñ allur vendar ſig, þaangad ſem þeinker hañ, morg þvi hafa Medøl vañ, ſem Madureñ ecke

hura kañ.

7. Hura þu sijst ad HErra sar, Hørmung þijna ei kuñe ad siaa, Er Fuglana forsorgar, Þvi ætlar hañ þig til Upphefdar, Aedra Lijfs og Farsælldar.

8. Þar fyrer þo þig hyrte hañ, huradu alldrei Vesæll Mañ, Ad mya hañs Medølum, þvi Skapareñ stiornar Skiepnunum, Skulldeñ øll er hiaa þier siaalfum.

9. Hvørke Diøfull nie Helmureñ, Himen, Lopt, Siooreñ eda Meñ, Þier añars efla Mein, Þvi eins þier DRottens Hondeñ hrein, helldur og sijnum Augastein.

10. Gud (sagde Joseph) giorde þad, gaf mig hijngad i þeñañ Stad, Ad frelster yrdud þier, Þu maatt Sææl mijn heyra hier, hvørium Krossen eigna þier ber.

11. Job þegar miſte allañ Aud, Ecke formællte hañ þeirre Naud, helldur at hiñ Veg tier, Pad took Gud ſem gaf hañ mier, Gude Einum Vegſemdeñ ber.

12. Par fyrer vertu vel til Frids, Væntu af DROttne Hiælpar-Lids, ſem þeſſer kieña þier; Seigdu, DRottne Dyrdeñ ber, Daſamlegt þvi Nafned hañs er.

13. HErra JEſu eg þacka þier, Pañ Kroſs þu ſendañ hefur mier; Par treyſte eg Eſlauſt at, ad gott allt kiemur Goodum fraa, Gled eg mig vid Jhugan þa.

14 Po mig nu Sorgeñ ſære hier, Sig gledur Ande miñ i þier, ſo þvi hañ ſegia maa; Mijnu Angre ſvipter ſaa, Er ſende pad, og lagde mig aa.

15. Veit oſs JEſu þa Vitsmune,

mynne, ad vona i øllum Krossburde, uppaa Almaatteñ þiñ ; Hiaalpa oss sijdar HErra miñ, Til Himnarijkes Fagnadar iñ! Amen.

Fimte Psalmur.

Krossen er ecke Reide-Teikn, helldur Elsku og Naadar-Merke Lifanda Guds.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

CHristeñ Saala hier kom og siaa, Krossen þier leggur Gud uppaa, af Elsku siñe Ast og Trw, ecke Reide, sem meinar þu, Mysktun hañs til þijn meire er, Mootgaang þegar hañ sender þier.

2. Oss maa virdast, hañ elske þa, Einglunum meir, sem hier vill þiaa, med þvi hañ vill ad verde þeir,

Veglegre laangtum sijdar meir, alldrei mun Kvol su koma uppaa, sem kuñe oss Gude ad skilia fraa.

2. Utvalldra Maña Kvol og Kross, kallast maa eitt þad dijrsta Hnoss af sialfum Gude aaskamtad, aadur eñ hafde hañ grundvallad, Allra Hlutaña Astæde, O! þad dijrmæta Hlutskipte.

4. Allt hvad sem hellst þig aangrar hier, J DRottens Hønd þig tilreider, Þess meir sem Böled þreinger þier, Þess nálægare DRotteñ er, Adam gamle og allt hañs Lid, afmaaest, hiñ so lifne vid.

5. Hvøriun sem DRottens Hønd er reid, hier fiñur valla Mootgaangs Neyd, Eñ alla þa sem Gud elska ried, elur hañ Sorgar Brande med; Ef kieñer þu alldrei Krossens Teikn, Kalla maa DROTTeñs

Reide-

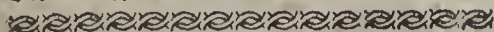
Reide-Teikn.

6. David kañast vid sagdañ Sid, Segist þvi Krossen glediast vid; Fyrer Goodu vard hønum Guds Nefsing, Guds þvi hun kiende Niettlæting; Packlætes mesta Orsvan er, Ef DNottem vill þig reyna hier.

7. Þar eg hier reyne Mein og Mood, Mijns ern JEsu Dæmen good, hønum (þad vottar heilog Skrar) hafde Faderen Pocknan ar; Samt reynde hañ þad Mootgængs Mein, meire finst ecke Hørmung nein.

8. Angur og Sorg uñ Æfe ber, Eirn og Eierhver sem Guds Barner, Eilijfden giører Enda ar þvi, uppreñur Gleden fersk og nij, hiar sijnum Gude uñ Eilijf Ar, Utvalldra fagnar Hoepur klaar.

9. Miñ JEsu, þu ad söñu sier, Sierhvøria Neyd, sem reynum vier, vier kyssum þijna heilla Hønd, Hønd þa sem Græder Meineñ vønd, Vøndur þiñ HErra kome ofs kiær, Kiærleika þiñ so reynum vær! Amen.

Siötte Psalmur.

Um Þref alldañ Krofs Skoola DRottenñs.

Ton, HErra Gud skapad hefur Jörd, etc.

KOM hier mijn Saal og kiñtu þier, Krofs-Skoola DRottenñs Priaa, J hverium hañ lætur læra af sier, Lijfs-Reglu holla þaa, Sem hønum filgia i fastre Trw, Fræding Himneska nemur þu, Ef bliifur hønum hiaa.

2. (*) TYPTUNAR Skoo-
(*1.) le

le DRottens dijr, deyder þitt Blod
og Holld, han sem þar agast, um
saa flijr, Eilijf Syndana Giolld,
(*) REJNSLU Skoole Guds
Anar er, J hvortum Von og Trw,
i þier, proofar hans Mykun milld.

3. (**) Pridie hans Skoole
þijngstur er, þan hafa reindan sen,
Af þessium Heime wtleidder, Aller
Guds PJJSLAR Men. Saal
mijn nu skulu þesser Prijr, Pier
kiena, hversu ad Gott med bijr, þo
DRotten age oss en.

4. Andvarp Hiartans og Yd-
ran med, wtpressar DROttens
Hond, og þeim sem hafde gaalaust
Gied, Giefa kan hrellda Qnd. Pvt
þesser Skoolar Skaparans, skrypta
um Edle syndugs Mans, þo Typt-
an virdest vond.

5. Guds hulen Vijsdoom vita

fær, Vel hvor ſig ydkar þar, Þañ
ſem Veralldar Skynſeind ſkiær,
ſkilde fyrr ecke þar, Lijfgar oſs ſo ſaa
Lijknar Kroſs; Lifer þa Gud og bijr
i oſs, Lifum ſo Lidner vær.

6. Silfred i Jordu Sanrugt
var, Sem þo i Ellde er hreint, Ef
Ellds vid Pijſler Eilijfar, Oſs ſkal
ei verda meint, aa odrum Ofne
Þorf er þa, Þvi Nafne Kroſseñ
heita maa, aan hañs er allt ofſeint.

7. Lauſnara þijnum ad lijkiaſt
hier, Lof er þier allra meſt, J Vel-
lyſting þo valla ſkier, Vinur þad
Kroſseñ beſt, David i Utlegd ordte
Liood, Eñ ſem hañ kom og ſtijrde
Þiood, hendtu hañ Verkeñ veſt.

8. Ef Lækuareñ ecke Veikum
vill, Vidleitne ſijna tiaa, Meſta
Skadrædes Merke ill, Meiga þad
aller ſiaa, af þvi hañ treyſter ecke aa
ſig,

sig, Eins þegar Krossen fordast þig, veit er Lijfs Von þier at.

9. Heims Epterlæte, Jude og Roo, allmarga hefur deydt, og þañ sem i þvi wt af doo, Arf-Von Himneskre sneidt; Eñ Guds Barna Sorg eg sæla tel, Sælena hun kañ ad gledia vel, þo Holldenu þyke leidt.

10. Kross er MANNDYGDA MOODER hrein, MEISTARE SPEKENNAR, VEGFERDAR LEID TIL LIJFSENS bein, LILJA PARADYSAR, MORGUN-STIARNA hijr hañ er þier, Huggunar Sool æ epter fer, Allskins Unadsemdar.

11. Oh! Lærtum oss þa læra hier, ad lifa i Skoola þeim, alblooingada sem oss giorer, Eins og þañ metra Heim, Ilmande Jurtum

allskonar, ad Dijrdar Coronu Him
neskrar, Odlunst i ødrum Heim.

12. Fagnande Sæal mijn fagnar þier, Frelsareñ JEsu trwr, J sællre Bon fyrer set eg mier, ad Sool reñe upp epter Skwr: Veit mier ad ætijd vone eg þijn, vel muntu Sæalar Heilleñ mijn, frelsa mig Eymdum wr, Amen.

Siounde Psalmur.

J vorum Krosse skulum vier fyrst bidia, uñ Fyrergiefning vorra Synda, sem eru hañs hellsta Orsøk.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

Ffne og Orsøk mesta, allrar Motlætingar, Er Framferded vort bld vesta, vier skylldum gæa ad þar; Gyrnunst fyrst Grida ad leita, Gude Eilijfum biœa, Os mun hañ ecke neita. Angred Mootlætis heita, ad

goodu oß þienar þa.

2. Villier þu HErrañ halllde, Hørmunguun ſijnum fraa, ad ſafna meir Synda Giallde, ſoomer þier ecke þa. Ef Straffed aa ad riena, aflaate Syndeñ fyrſt, Gud hefur Huggun liena, hellſt þeim ſem feingu ſiena, ſwra Syndaña Lyſt.

3. Uñ Leoned Lærder rita, Lambenu væge þad, vilie þad Vægdar leita: Verum Miñuger ad, oß lætur lijka veina, Leoned af Juda Ætt. Til Huggunar er þad eina, Audmykt og Bæneñ hreina, Vel fær oß vid þad ſætt.

4. Ydrande og audmiwkt Hiarta, wtſlockur Heiptar Baal, vors Guds, þvi vel nam ſkarta, Voneñ i hrelldre Saal, Øll vor Hrygd, og Mootlæte, eingeñ ſtoor Hørmung er, Syndeñ þvi Nafne ſæter, ad

ſiddañ

ſoddañ vel þu giœter, Avort þvi vondañ ver.

5. Hvad villtu kvelna og klaga, Kroſſeñ þo ame þier, fyrſt þu uñ þijna Daga, þijngra forſkulldader, Ef Bolenu lœtur leita, Lids, fyrre eñ Synda Prax, Vinur Veralldar Sveita, viſt marttu þañveg heita, Ovin Guds ertu þa.

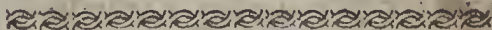
6. Soſem þad Gud er goodur, Gagnſtœd Vondſka er Synd, Armœdu allrar Sioodur, Allskyns Hörmunga Lynd: Fyrſt reſſar Gud þeim Riettlaata, ſem reyneſt Tijdum hier, ad Synd ſkule hañ ſijna jaata, Syrgia og af Hiarta graata, Von er ſlijkt verde mier.

7. Fiñum þvi feigens Hende, Fodur-Hrijs Elſkurijkt, Fognum þeim Fridar Vende, forþient er meira eñ ſlijkt: Mar Gud uñ Myſkun

beidast; þvi mijskuna vill hañ oß;
Eñ vid Athæfed leidast, er Von hañ
mune reidast, og senda soddañ Kross.

8. Ef lidugur villtu vera, vid
hvørskyns Neyd og Pijn, Ydran
skallt graateñ giøra, Gud mun þa
siaa til þijn, fagnar hañs Fodurs
Hiarta, fyrst þu so leidriettest, og
hvad þu uñ villt kvarta, Ef þijn
Trw kañ ad skarta, Giørvallt til
Gooda snijst.

9. Avi! Eg Aumur jaata, O!
HErra JEsu kiær, Mier er mak-
legt ad graata, mijn Synd þvi ork-
ad fær; Særdu mig sem þier lijkar,
J Sorg og Angre hier, Eñ hiedañ
þa hlijt eg vijkia, Hiartad þitt Mill-
derijka, Vægie þa miñ Gud mier!
AMEN.

Attunde Psalmur.

Kross-

Krossen er Stundlegur/og tekur Enda þa minst varer.

Ton, Christs er Koma fyrer Hondum, etc.

SAnchristen Saal þad lærdu, Ef sæker þig Harma Strijd, og Von þijna vid þad nærdu, ad vita þess rietta Tijd: Stund þad eñ einge Æfe, er sem þu lijdur hier, Almættugur Gud giæfe, ad glættum þess aller vier.

2. Po Lijfe og Saalu leidest, laangsamleg Piaaning siw, at Augnablike hun eydest, aadur eñ bygdur þu, J Raunum hier þo hiarer, og Hiaalp faaer einskis Mañs, sækia þig sijst þa varer, Sællder þijns Fodurlands.

3. Þu i Dag laagt sem liggur, leikur at Moraun hijr, ad Aptne er þu hryggur, Añars Dags Sorgen

stijr;

slijr; Litla Stund Krossen lemur, med Lijfenu ætijd hver, Eylijfdeñ epter kiemur, Sem allt Gott fær er med sier.

4. Marger Heidner Meñ hafa, Huggun hvilijkre naad, og meint i Mootgaangs Vafa, munde sitt batna Raad; Eñ hvad mun oss þa sooma, wtvaleñ HErrañs Piood, Sem vitum Guds Villia og Dooma, vonande a Heit hañs good?

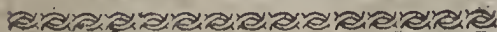
5. Vertu þvi Poliñmoodur, þeynk ad DRotteñ er trwr, Hugg are harla goodur, Hañ svipter Kvølum wr, Epter Hrygd Glede giefur, Giæska og Naad hañs skiær, Eylijfa Oroo hefur, Eingeñ, sa Gude er kiær.

6. Pañ sem Gud agar Ungañ, Elskar hañ næsta heitt, vid siñ þañ sorgar Pwnga, sa lærer þetta eitt,

Ad vort Lijf og þeſs Bloome, Ar-
mæda og Hörmung ſie, Og þar aa
epter kome, Eitt betra Sælgiæte.

7. Vor Kroſs er verdur eige, ad
vidlijkiaſt þeirre Dijrd, Er giefſt aa
Andlaats Dege, Utvalldre JEſu
Hyrd, Po Neyd ſem hvør vor hefur,
hier vare i Puſund Ar, frekare Gle-
de giefur, Guds Rijkes Dijrdeñ
Klaar.

8. Sigurvegareñ ſæte, Son
Guds miñ JEſu kiær, Sem ſtitter,
Stidur og bæter, Stund þa ſem
lijdum vær, Auk mier Styrk Orda
þiña, ad eg þa Lijf mitt þver, burt
meige fara og fiña, Fagnadar Viſt
hiaa þier! Amen.

Nijunde Pſálmur.

Um Volena / og hvør neñ
hun

hun er Naudsynleg i Krossenum.

Ton, Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

EF þu mijn Saala athugar, Eitt Raad, sem best til Heilla var, Endurlausnarans Elskendum, og hans Krosspiaadu Manneskium, Orvinglast munt þa alldrei þu, Er Von, Þolgiæde, og Heileg Trw, þetta Guds Børnum reinda Raad, Sem reider sig uppaa DRottens Naad.

2. Sw Von er veik og Bodagiørn, ad voga freklega aa Heimsens Børn, Kiærleike þeirra vallt-ur var, vega þeir muna en ecke þar, En Sællra Guds Barna Glede Von, Grundvøllud er aa Mariu Son, Forþienan hans og Fyrerhe-it, Sem framkoma hun um sijder veit.

3. Vonen

2. Voneñ aun Polgieds vallu er; Vonar Mañ þess hañ ecke sier, Vonade Abraham Vonarlaust, Von hañs fañ hønum Sælu Traust: Von mijna O! JEsu verka þu Vongoodur so eg bijde nu, Uppaa þad sem eg vona vil, verdur hun alldrei Skañar til.

4. Good Voneñ Kedia Gulleg er, Gud vill med heñe draga ad sier, alla þaa heñe hallda fast; Hiner siñ fyrre Orvinglast, Epter verda, so alldrei naa, eilijfre Sælu Himnum aa, sem Voneñ hefur ad vænta sier, Vit þad mijn Saal og giæt ad þier.

5. Oseigianlegast Afl og Krapt, J Utvølldum Guds hefur Voneñ haft, aangradar Saaler saña þad, Sorg þegar kiemur Høndum ad; þo ofergiefnar af øllum sie, Athvarf er gott i Voneñe, hun er ein Dijrd-

leg

leg DRottens Gløf, DRottne sie
fyrer hana Lof.

6. Von Manleg eckert vina
kan, verkar þa somu Natturan,
Ønur Gudleg þess giæter þu, giefur
Von þessa heiløg Trw: Von Mast-
legmorgum vinur grand, Von til
Guds, Himnesst Fødurland; Pan.
sem hin fyrre fella van, Felldan vid
reiste Ønur han.

7. Vonen stadføst og velgrund-
ud, vorre Trw teinger siaalfan
Gud: Vonen þitt Saalar Atkier
er, og Skiolldur sæ, þu fyrer þig
ber; Stoolpe riettur hun reiknast
mæ, Rootfestur siaalfum Gude
æ: Hiner sem vona æ velkan Ne-
yr, verda til Skamar sijdar meir.

8. Med Krossenum vill vier vit-
um Gud, Vonen hvad fast er grund-
vollud, Pvi marger hallda i Med-

læte, miked af Trw og Voneñe, eñ þegar Krossen klappar aa, Klogun stoora þeir hafa þa, i Voneñe aadur vel stirkver, Valla þa skilia hvad hun er.

9. Allt vort Mootlæte Ending fær, Epter þvi bijdur Voneñ skiær, þo Gud fravikeñ syne sig, sijst bregdur hañ sijn Ord vid þig: Odruvijse eñ ætlar þu, Optsiñes kiemur frañ hañs Trw, Vona þu DROttens vcik Mañkind, ad væna hañ Lijge, er skadleg Synd.

10. Lausnare miñ þig lofum vier, Lijfs Heill vor stendur øll af þier, verka þu i oss Von og Trw, vilier oss Drotteñ hyrta þu; So hvør og eirn med Trwar Traust, Til þijn andvarpe af Hug og Raust: ÞO AD ÞU DROTTENN DEYDER MIG, DROTTENN

þo

PO SKAL EG BONA A PIG! Amen.

Tijunde Psalmur.

Hvar fyrer Gud stundum undandrage sijna Hialp i Krossenum.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

Hugleid mijn Saal þijns HErra Sid, hañs Børn þe kalle þraatt, Bænheyrslañ stundum b jdur vid, Betur þad grunda aatt: Yrunnar Dvøl og Uggleysed, af þessu varast maatt, þessa hañs Vending vakna vid, verkar hun Frid og Saatt.

2. Opt breopar Gud i Eyru Mañs, ad Yferboot skule hañ tiaa, Þegar vier Orded heyrum hañs, hañ siaalfur talar þa; Hvert fær þa

DRotteñ af oſs Ans? Yfer þvi klaga maa; niun þa Von, HErrañ Himna Rans, Harme ſtrax liette fraa.

3. Ef þu villt DRotteñ opne ſijn, Eyru og heyre þig, hañ vill þa fyrſt þu heydrer ſijn, hañs Ord, eñ otteſt ſig, AE bloode Gude iñ til þijn, Ydraneñ Hiartanlig, Vægd hañs þa þiñe Veike og Pijn, vendar aa hægra Stig.

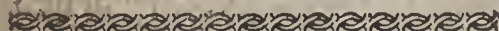
4. Vill Gud og lijka Vidlits ſeirn, Vita hvort Trw er good, Po fyrer honum ei hylieſt neirn, hañs vill ſamt Spekeñ frood, ad þad ſem hañ viſſe aadur eirn, Allre ſie kuñugt Plood, ſiaalfum oſſer þad Soome breirn, ſynginum þvi føgur Liood.

5. Angrar oſſ tijdt ſem ei ſie føl, Adſtod hañs, þo lofud, Vender oſs þvi ſu Vænar Dvøl, betur ad kalla

aa Gud, AE! hvad saart mun þa
eilijft Vol, Er lijdur Saal topud,
Vardveit þu oss fraa þeirre Kvol,
Prij-Eining haablessud.
6. Pvi meir sem Blessud Vid
hañs hier, bijdur med Hiaalpar St-
und, þvi fegnare beñe verdum vier,
vor þegar huggast Ond, besta Lækn-
ing þa bijr hañ þier, Er beiskust er
Krossens Und, Eirn fyrer þvi hañ
ollu sier, Af siñe milldre Lund.
7. Hvor munde leita Læknar-
ans, edur Lyster kuña þær, ef eingeñ
yrde saar? Til sañs, So erum lijka
vær: hyrdum lijtt uñ Gud Himn-
na Rañs, Hormung nema þa slær;
seint mundum vier og vitia hañs,
være oss Krosseñ fiær.
8. Ecke hefur Gud (eg af þvi
veit) Einum mier giort þad Saar,
ad heyrast, þa eg fer hañs a Leit, har

la styggur og faar, Vid Abraham færde hañ fram sijn Heit, uñ fleyre eñ Tuttugu Ar; Fyrr eñ þad Josephs Fiøtur sleit, Fellt var margt Harma Taar.

9. Endurlausnareñ liwfe miñ; Lijf mitt og Verndar Skiool, Sañ leiks Vijsare og Veguriñ, Veisstu Lucknñar Hiool, Gief ad eg fare i Fadmeñ þiñ, Fegurdar Himnesk Sool, Par sem þiñ Skare kiæter Kiñ, Kryngum þiñ Tignar Stool! AMEN.

Ellefte Psalmur.

DRottеñ leogur ecke meira aa oss, eñ vier kuñum ad berá.

Ton, O! Fader miñ, Eg Prælleñ þiñ, etc.

Millde

MIlde JEsu, eg miñest nu, Magt þiña Fyrerheita : Sorgmæddum Lijd, Þijn Lijkneñ blijd, Lofar Hugsvølun veita; Armædu Taar, Og Eymdeñ saar, Augun mijn hier þo væte; Heidrar mijn Saal, Þitt haaleitt Maal, Huggareñ edla Sæte.

2. Aallañ Veg, þu veist hvad eg, Veikur er til ad lijda, Alvitra þijn, Armæda mijn, markar hvad heitt skal svijda, Mañrauna Prar, Ei meire æ, mig legst, eñ bored giæte; Heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla Sæte.

3. Fyrst þau þu hier, Gafst HErra mier, Heite Christeña Maña, vigtade þa, Þijn Vitskañ hær, vissañ Skamt Hørmungaña; Naatturu mijn, Naad þeckte þijn, Og Þolgiædes heñar Mæte; Heid-

rar mijn Saal, þitt heilagt Maal, H. e. s.

4. Megnare Kross, Þijn Myskun oss, meir gaf, er kuñum lijda, Eñ miñe þeim, vid Mootgangs Heim, miduꝛ sem viña ad strijda, Krapt bæde þañ, Sem þola kañ, Þu sender og Mootlæte; Heidrar mijn Saal, Þitt heilagt M. H. e. s.

5. Þañ Kross þu lier, Best þyker mier, Poleñmoodlega ad bera, Med þvi eg veit, Þijn Mildeheit, Mier fyrer Bestu vera; J Hörmunga Sloo, Þu send mier Roo, so eg hañ stadest giæte; Heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, H. e. s.

6. Ef Sooleñ klaar, um oll Heims Ar, æ skillde fagurt liooma, Akur-Londeñ, Þar yrde señ, Sydd

fijnum

sijnum fyrre Blooma, Eins visnar oss, fyrer utan Kross, Akuren Trwar mæte; Heidrar mijn Saal, Pitt heilagt M. H. e. s.

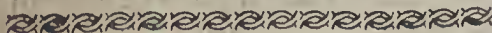
7. Pa Faderen sier, ad Barned ber, Byrde sem pad ei velldur, Og kallar um Lid, han kiæteft vid, kiemur og biargar helldur: So bijr Gud nær, Pa blóium vær, Born sijn po Stunduum græte; Heidrar mijn Saal, Pitt heilagt Maal, H. e. s.

8. Pu hefur skapt, fyrer hædstan Krapt, HErra mitt Lijf og Anda, allt hvad eg er, Og orka hier, Er Smijde pinna Handa: Po nu pijn Naad, mitt reyne Raad, Riettlætes HErrans mæte; Heidrar mijn Saal, Pitt heilagt Maal, H. e. s.

9. Pu Hyrder trwr, mier hætt-

um ꝛvr, Hiaalp veiter Millderijka, eg treyſte, hier hu tak vid mier, typta mig ſem hier lijkar; Hvi meire Kroſs, Heſs betra Hnoſs, Hung Hrygd oſs aflar Kiœte; Heidrar mijn Saal, Hitt hellagt Maal, H. e. ſ.

10. O Fader klær, Oſs ſelum vœr, J Forſiaa og Geimſlu hijna, vœge oſs hijn Naad, og Vijsdooms Raad, So viñe oſs eingeñ Pijna: Epter vorn Graat, Oſs erfa laat, Eilijf Gledeñar Mœte, Hig heidre vor Saal, Med Huga og Maal, J himneſku Dijrdar Sœte! Amen.

Tolfte Pſalmur.

Um Poleñmædena i Kroſſenum.

Ton, Sæ frials vid Logmaal fæddur er, etc.

Feſtu

JEstu mijn Saal i Siñe þier,
Sonar Guds Milld Heilræde:
Allt hvad þig kañ ad ængra hier,
umlijdtu i Þoleñmæde.

2. Krefur þess Gud af Christnum nu, Krossen þo meige svijda, þang Saar þier veitter siælfur þu, soñ er þijn Skyllda ad lijda.

3. Neidstu þvi ecke HErrans Hønd, Sem holl gaf þier Naadar Skipte, Fyrer so miwkañ Fødurs Bønd, Fordæming af þier svipte.

4. Ef þu ert HErrans Oska-Barn, Elskadu Poleñmæde, Þvi Oþoleñmoodur og Efagiarn, egner Guds Hefndar Bræde.

5. Þeinktu med þier i sierhvort Siñ, Sem þig kañ Vol ad henda, Eg veit Lausnareñ Lifer miñ, Lofford sijn muñ hañ Enda.

6. Heilog Skrift kallar Kröss-

eñ þañ, Christs Byrde, Hvijld sem viñur, eñ vor Skynsemd um̃ Audnu Bañ, Adrar Meiningar fiñur.

Matth. 11. v. 29.

7. Af þessu og ødru þu nu sier, Þijna Skynseme raanga, Moote hun Gude i ollu er, aattu þvi hana ad faanga.

8. Ef Gud hier Krossen sender siñ, seigdu med Elsku þijda: Verde miñ DRottens Bille þiñ, Vil eg þijn gladur bijda.

9. Þaa mun Gud aptur ansa hier: O mitt Barn Hiarta kiæra, Fyrst þu so treÿster mæddur mier, Mijn skal þig Huggun næra.

10. Vier Bidium GUDS NAFN HELGEST hier, hellst þad i Naunum skiedur, Ef ad vor Saala Sorger ber, soñu Þolgiæde medur.

11. Vier Bidinn RJKE HEJLAGT hañs, hier til vor nidur vijke; An Krossburdarens (eñ til sañs) Eingeñ fieck Himnarijke.

12. Vier bidium ad hañs VJLJE klaar, VERDE A JORD SEM HJEDUM; Nu er hañs Villd, ad Sorg og Saar, safne oss Tignar Giædum.

13. Þijn Moglan Gude Mootstædlig, Mein þitt giører æ verra, Eykur þitt Straff, Eñ sturlar þig, og stygger þiñ millda HErra.

14. Hañ eiñ þier sender Harm og Boot, Helstund og Lijfgiøf væna: Ef þu hañs Vilia møglar moot, Magt siñe villtu hañ ræna.

15. Sool, Stiørnur, Tungl og allt hvad er, Øllum Guds Vilia hlijda: AE! hvad mun verda aumum þier, Ef eirn villtu hiñ strijda?

16. Poleñmæde ſem i bijr oſs, ef DRottne giarnañ blijder, Mijker hañs Gied, Eñ millder Kroſs, Og Myſkun ødlaſt uñt ſijder.

17. Fognudur maa hier fiñaſt nu, Fyrſt þig vill DRotteñ græta, Med þiñe Hørmung heidrar þu, Heilaga Preñing mæta.

18. JEſus þa Ædſtu Upphefd fieck, epter Mootlæting ſlijka; Þañ ſama Veg ſem Guds Son gieck, Gaanga maattu og lijka.

19. HErra, nær ſem þu hyrter mig, Hreſs mig i Poleñmæde, Og hiaalpa mier ſo eg heidre þig, harmande og gladur bæde! Amen.

Prettande Psalmur:

Frammveig(s um Poleñmædena og heñar Dæme, hiaa þeim Heilogu.

Ton,

Ton, Lifande Gud þu lijt þar a, etc.

HJgg ad mijn Saal og siaa þu hier, Sætlegt Huggunar Næme, fyrer Hugskots Sioonum hafdu þier, Heilagra Maña Dæme, Poleñmædeñar þeirra Dygd, þier kieñer hverſu Glede og Hrygd, Adſilgiaſt opt i Heime.

2. Þegar Job gieck a moote meſt, mællte hañ gladværum Anda: Guds Nafne verde Gøfgun beſt, Giøf took hañ ſiña Handa; Þo Gud þu hafer i Heliu mig, HErra, þo ſkal eg vona a þig, og ætijd ſtødugur ſtanda.

3. Sveinar i Ellde þreydu þrijr, Þolgiæde ſtooru medur, ſtyrkte þa Eingell HErrañs hyr, hia þeim gaungande ſiedur, So huggar DRotteñ hrellda Lund, Heñe a ſiñe Þijſlar Stund, Forſineckur.

Lijfs var liedur.

4. Pa Stephanus Dauda dæmdur var, Dijrd JEsu fieck ad lijta, Fagnande þwnga Piaaning bar, Par ed hañ Jndar grijta, Hañs Pijslar Brædur sama Sid, sijdañ hafa og vidhallidid, Saart þo hier mættu sijta.

5. Poleñmæden er Packnæm Foorn, Pad skalltu Saal mijn læra, hvør sem vill DRotteñ heidra vorn, hañ skal þad Offur færa; hiaa Þyrnum ýppraň sw edla Roos, OE kañ Trwna þad fagra Lioos, Uñ Utvalning vora ad næra.

6. Poleñmæde Guds Merke er, Meñ hañs þad Fordum baaru, Saa þvi fastlega helldur hier, Heims moot Kvalræde Saaru, Sigurviñing hier sællre nær, Sijdañ Koronu Dijrdar fær, Liomande

i Lioose

i Liooße klaurn.

7. Opoleñmæde er til sañs, allra Mañdygda Sneider, Sijdañ i Briooſt þeſs ſama Mañs, Saurnga Paunka leider: Sa ſem Grædarans hatar Hond, Honum þo ſyneſt Læknung vond, Siaulfañ ſig meſt ſau meider.

8. Þar ſem Kroſs DRottcñs elnngeñ er, Uggleyſed bijr þar iñe, verdur ſau Mañ, þad med ſier ber, Myrkvadur i Hug og Siñe; Eñ Kroſsþiaurdum DRotteñ ſijner ſig: Soddañ Skipte kijs eg vid þig, miñ JEſu, Saalu miñe.

9. Albiartur Speigell eru þier, adrer ſem Neydeñ veſur, allſtadar hvar þu Aumañ ſier, Athuga hvad þu hefur, Forþtent, Ef riede ad reikna frekt, Riettlætes HErrañ þijna Sekt; Sia þar hvad

Gud þier giefur.

10. HErra JEsu, sem hefur veitt, Heilogum Poleñmæde, Hreß þu mitt Siñe og Hiarta þreytt, Heims moot saaru Kvalræde: Gief mijn Viñing sie Gledelig, Gladur vil eg þa lofa þig, Lijfs og Framliden bæde! Amen.

Floortande Psalmur.

Allre vorre Ahyggiu skul um vier varpa uppaa Drotteñ.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

GLedst eg i Gude mijnum, Sem gaf mier þad heilla Raad, ad Umsorgar allre Pijnu, uppaa hañs Vægd og Naad, Varpa eg i Von og Trw, Raadar hañs ecki

nijtur, sem Naadar-Bod hañs fyr-
erlijtur, mijn Saal giært þar ad þu.

2. Siwkdoome, Sorg og Dau-
da, Og sierhvad sem vera kañ, Veik-
leik og Vijse Nauda, Varpa þvi
uppaa hañ: Eirn hañ fyrer ollu sier,
Hiarta þitt hañ vid stydur, Hañ
gledst ef þu so bidur, Hañ veit hvad
hollast er.

3. Ef þu uppaa þiñ HErra, A-
hyggiu leggur þijn, Harma Taar
hañ afþerrar, Eñ Hierviste ñ þegar
dvijn, Þig hefur hañ heim med sier.
Nijtt eckert nu þu lijdur, Su Neyd
sem Hiartanu svijdur, Frelsarans
Ferell er.

4. Laattu þier Saal mijn lijka,
Lausnarans Mynd ad naa, Guds
Fodurs Glæstañ rijka, Gierla þad
fyrer saa; Legg þad allt aa hañs
Naad; Ódruvijse eñ þu meinar, opt
meigum

meigum vier þad reyna, hañ sender
Hiælp og Raad.

5. Ef þu villt ecke leita, Adstod-
ar DRottne hiaa, honum þu hart
afneitar, hier ad mijn Saala gaa:
Polgoodur Frelse fær, Villier þu
Vægd hañs hliota, vilierdu hañs
Dreyra niota, hañs Krosse hallt
þig nær.

6. Bæde i Graat og Glede,
Giættu þess Saal mijn kiær, vertu
med goodu Giede, Gud vill þier
standa nær, Saa kallar-so til þijn:
Kom Barn mitt Hiarta kiæra,
Krossen þo giøre ad særa, Raad skal
þig nœra mijn.

7. JEsus þitt Høfud heiter,
Hañs Limur ertu eirn, Himneska
Huggun veiter, hœrre eñ Kross er
neirn, Siaae hañ þu elsker sig, hañs
millda Moodur Hiarta, maa simd-
ur

ur bresta i Parta, Fyrr eñ forlaate
hañ þig.
8. Hafe Gud Son siñ sæta, sied
þa hañ pijndur var, Eins vill hañ
ad þier giæta, A Tijd Mootlæting-
ar, Treystu þvi hañs a Heit, øll Ord
hañs Eidar eru, J Oriwfañlegre
Veru; Pad fyrer vtijst eg veit.
9. Po Hiartad veiklast villde,
Voneñ sie Huggan þier, Meire er
DRotteñs Millde, eñ Mañleg þijn
Vitska sier; Sem Gud er meire eñ
Mañ, Gledeñ er Harme hærre,
hañs Naad og Giæska er stærre, Eñ
Hiarta þitt hugra kañ.
10. Naad stoora þad eg þecke;
Pegar Gud styrker Mañ, So hañ
Prÿinglast ecke, Andsvara hellður
kañ, Saal mijn, Pvi syrger þu?
Guds mattu Gladvær bijda, Gud
mun þa Stunder lijda, Pvi lina, er
lijd

lijd eg nu.

11. Hier vil eg Hiartans feg-eñ, HErra miñ JEſu kiær, vera aa þijnum Kroſs-Vege; Veit eg þijn Naadeñ ſkiær, Alla Stund er mier nær, Þo eg i Hørmum hiare, hverfur þad, ſijſt þa varer, Og allt gooda Ending fær.

12. Epter fer añar Vegur, Oll um Guds Børnum kiær, Jũdæll og aaſtwdlegur, Allt þar aa moote hlær; Þvi Hønd þijn O! HErra ſkiær, epter Hrygd Glede giefur, og Guds Born i Dijrd upphefur. O! Ad þar værum vær! Amen.

Fiñtande Pſalmur.

Um þa riettu Guds Hiaalpar Stund.

Ton, Aull Chriſtneñ gief ad Gaum, etc.

Herr-

HErrans Hugg unar Tijd, Harmande kiemur Lijd, Pa Mootlæted mest ad liggur, Eñ Madureñ sijst til hyggur, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

2. Ein Joodsiuvk ei veit par, Augnablik Fædingar ; Pegar Harmur er hædstur, HErrañ er þa sem næstur, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

3. Ef Lausnareñ lætur hier, Liggia siñ Kross ad þier, Athuga eiñ Veg lijka, Pad uñsnijst i Glede rijka, Hiaalp þijn mig HErra sedur, H. S. þ. m. g.

4. Israel huggade hañ, Pa Hafenu skipta vañ, Mig vill so Millde hans leida, uñ Mootlætes Hafed breida, Hiaalp þijn mig

HErra

HErra-sedur, Hiaalpar Stund
þijn m. g.

5. Pa Hafed hæckad var, Hægur Vindblær kom þar, Og Veguna vel þerrade, Valld Guds so tilskickade, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar Stund þ. m. g.

6. Ande Guds er saa Blær, Allañ Kross-Veg sem fær, hreinsad: Til beggia Handa, Harmureñ kyrr maa standa, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

7. Guds Børn þo graate hier, Guds Son þeim nærre er; HErrañ maa heyra laungum: Hiaalpa oss vier forgaungum, Hiaalp þijn mig HErra sedur, H. S. þ. m. g.

8. Hañ stiller hættañ Sioo,

hañ veiter gooda Roo, Heims
Bilginr hellst pa rijsa, hañ vill
siñ Krapt auglijsa, Hiaalp þijn
mig HErra sedur, Hiaalpar
S. þ. m. g.

9. Mañ Hiaalp þa wte er,
Æ hrabar DROtteñ sier, Pa
øll Medøl bila og bresta, Bwen
er Huggun mesta, Hiaalp þijn
mig HErra sedur, Hiaalpar
S. þ. m. g.

10. J Fyrsta Angur-Stig,
Ef Gud strax huggar þig, Lijtt
munde Madureñ prijsa, Maatt
hañs og Krapt alvijsa, Hiaalp
þijn mig HErra sedur, Hiaalpar
S. þ. m. g.

11. Hier finst ei Hørmung sw,
HErra ad ei kuñer þu, Lækna ef
þijn Lijkn og Millde, Leggia sig þar
til villde, Hiaalp þijn mig HErra
sedur,

sedur, H. S. þ. m. g.

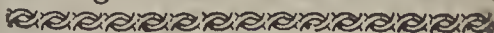
12. Allt hefur Tijma og Tijd, Tijd Guds þo kome nu̅ sijd, hañ lætur Heim fyrst reynast, hans Tijme kiemur Seinast, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalp ar S. þ. m. g.

13. Guds Vitska og Veralldar Brast, Vel ecke forlijkast, Bwna Gud Huggun hefur, Pa Heimureñ fraa sig giefur, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

14. Pad sem vier virdum draatt, Veiklynder Undañdraatt, hiaa Gude er Hiaalpar Flijter, hañs Millde Saal mijn lijter, Hiaalp þijn mig HErra sedur, H. S. þ. m. g.

15. Meistareñ Hiaalpar hijr, Hormung miñe af stijr, Tak oss þa

Tijd hier lijkar, J Talldbrǿder Dijrdar rijkar; þar Himnesk Naad Hiartad sedur, Eñ Heill þijn Saalernar gledur! Amen.

Sextande Psalmur.

J Krossenum skulum vier bidia Oaflaatanlega og ecke þreytast.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra þreirn, etc.

HJgg ad mijn Saal og hugleid þu, hvǿrneñ hier ber i saññre Trw, Ef Krossens Naudsyn ber til braad, Ad bidia þiñ Gud um Hiaalp og Naad.

2. Skips-Baatur vor er Bæneñ hijr; Besta Vara er Krosseñ dijr, hladeñ med soddañ Vǿrũ og Val, verdur hañ fyrr eñ sigla skal.

3. Hafed sem fyrer Hende staar,

heiter Christeña Maña Taar, Eñ Mastred sin velldur Vodum Lijns, Vere-Pijslar Trie HErra þijns.

4. JEsus siaalfur er Segled þad, Sem þessu Mastre hallast ad, Heilagur Ande, Er hollur Blær, heppeñ er saa þeim Guste nær.

5. Ef Bœnar Skip vort so hwed fer, Blessud og Farsæl Reisañ er, upp fyrer HErrañ Himna-Rans-helldur þa Bœneñ Syndarans.

6. Bœneñ hljoomar Guds Eyr-um i, All-fagurt miog, hañ gledst af þvi; Graatleg Bœn vor er Gude hjaa, Gledeñar Saungur Himn-um aa.

7. HErrañ seigest þvi hyrta þig, ad Hiartad þitt lære ad kalla a sig; Boled kieñer ad bidia þier, Bœn-heyrslañ þar aa epter fer.

8. Bœneñ viñur og bindur

þañ; Bøndinn sem alldrei vefiast
kañ, O! hvad saa Kraptur er fraa-
bær, Almaattugañ sem sigrad fær.
9. Bæneñ og Boneñ viña allt,
Vit þad mijn Saal og giarnañ
hallt; Fyrer þesse Hervopn heilag-
lig, HErrañ lætur oss viña sig.
10. Bæneñ skal vera af Brloste
heit, Bygd uppaa DRottens Fyr-
erheit; þaug Ord, sem siaalfur sag-
de hañ, sigrande giora Bidiandañ.
21. Eg stend vid Dyrnar Drott-
eñ miñ, DRotteñ eg kalla aa Al-
maatt þiñ, Laattu, O! Gud a Aum-
um mier, Ast þijna og Giæsku fyll-
ast hier.
12. Nu hefur lofad ad heyra
mig, hier fyrer kalla eg aa þig; Eg
treyste þijnu Amen vijst, Eidrofe
muntu verda sijst.
13. Overdugur þo eg sie þess, O!

Gud giæt þu þijns Riettlætes, Ef saarmæddum þu siniar mier, Saũleikur þiñ i Vede er.

14. Avi! miñ HErra, allt veitst þu, Ef eg skal ecke tapast nu, under þeim Krosse er eg ber, Ast þijn og Giæska hiaalpe mier.

15. Eg leita nu þijns Andlites, eggiudu mig þijn Bod til þess; Fylltu ax mier þijn Fyrerheit, fer eg þess gliwpur nu aa Leit.

16. Hvørneñ skyllde Gud gleima mier, Giafare Miñes sem þo er, Ande hañs milldur er mier hiaa, Eñ JEsus bidur Himnum aa.

17. Alldrei kiemur þad Andvarp hier, Ad ecke hafe nockurn Krapt med sier, Ef Hiartad er, añars heitt og skiært, Huggun su hefur marga nært.

18. Eñ þu skallt Saal mijn

þar

þar ad gaa, Þier vante ecke Trwna
hiaa: Þo HErrañ drage sijn Helt
aa Frest, hañs Ordum ber ad trei-
sta best.

19. Þo Holld þitt, Satan, eda
Heimuriñ, hæde ad þier med Griñi
leik siñ, laattu þo helldur alldrei af,
ad upplypta þijnum Trwar Staf.

20. Ef Twngañ ecke tala maa,
til Guds þitt Hiarta kalle þa, soddañ
Andvarp þier Sællder fær, Og
Sigre føgrum hiaa Gude nær.

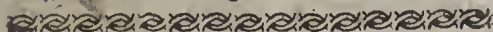
21. Segulsteirneñ med siñe Art,
ad sier ef dregur, Jaarned hart,
Betur mun gieta Bæneñ þijn, J
Bølenu ladad Gud til sijn

22. Hier fyrer skalltu Harme
i, hallda fastlega Trauste þvi, Muñ,
Augu, Hendur, Huga og Saal,
hefia til Guds med Bænar Maal.

23. Hañ hefur Lyst ad horfa

ad þig, heyre hañ þu arkallir sig, hæger þitt Strijd, eñ stirker Trw, stødugur ef ad blijfur þu.

24. Vxn miñe stijrdu HErra haar, Heiløg fyrer þijn Pijslar-Saar, So Harma-Rausteñ þo hier se laung, ad himneskum verde Dijrdar Saung! Amen.

Seitiande Psalmur.

Vm þa Sierlegustu Hugg un i Krossenum.

Ton, Giæskurisfaste. Grædare miñ, etc.

VElchristeñ Saal þier vita ber, Vendu og Skickan DRotteñs hier, Pa Hørmung hañ þier sender; sem er: Hañ vill Mañ huggadañ, hura þu tijtt uñ Fagnad þañ, Vole þa burt hañ vender, Eya! Eya! Hiertun tvist, Fær hædsta Lyst, J Hørm-

Hørmum sijnum, Gledstu mijn Saal i Gude þijnum.

2. Uppvekur DRottenn eina ka, Ande og Lijf sem burt var fraa, Lifande Lijfgar eingenn; Harmande Saal þvi Huggun fær, henne full-gladur ecke nær, so hefur þad halldest leinge, Eya! Eya! Heimurenn medann Harma gledur, HErrann bijdur, Þar til Heimenum hafnar Lijdur.

3. Hvørn sem DRottenn vill hugga mieg, hender þann Pijna margvijsleg, hier finnader, Sijdar sæmast; Þess meire Lægingin hier ber, Þess betre Von til Heidurs er; so skal nu Sorg vor dæmast, Eya! Eya,! Harmur Klæke, Hrygd, Medlæte, Helgum vinnur; Sæll er sa sem þann Fognud finnur.

4. Job þiadest Arenn Sio i

Seck, sijdar hønum þvi betur gieck, Medlæte næde nyu, Fyrer Sio Areñ Harma hañs, Hundrad Ar naut hañ Giæda Lands, Par med full Fiørutiju, Eya! Eya! Ei veit nær, Eñ verdum vær, J Velmakt setter, HErrañ vor þegar Harme lietter.

5. O! Christeñ Madur, adgiæt þar, ædur eñ JEsus Madur var, huggade hañ Harma giarnañ, Nu Fyrst hañ giordest Gud med oss, gieck siaalfur under Pijsl og Kross, Og reinde Vøl siña Barna, Eya! Eya! Skyllde hañ þa, siñ heita ma, Vort Hofuded frijda, Siaa þad ei hvad hañs Limer lijda?

6. Hvor munde laata Holld sitt hier, Harmande Kvina og Barna sier, Ef hañ þar ..iørt ad giæte? Vær erum HErrañs Holld og

og Blood, hañs er til reidu Makteñ good, Ad mykia vort Mootlæte, Eya! Eya! DRotteñ kiær, Pijn vitium-vær, Pa Verølld græter, Harmande best þitt Hialpraad kiæter.

7. O! Herra Gud sem Huggun lier, hærre eñ nockur Mañraun er, Aumur eg aa þig kalla, Jñrættu mier i Siñe og Saal, Saña Trw a þitt Lijfsens Maal, Og laat mig alldrei falla, Eya! Eya! Gief oss sijdañ sæla Tijd, Sem Tregañ bæter, Og Utvallda þijna uñ Eilijfd kiæter! Amen.

Atiande Psalmur.

Hvørneñ Guds Børn sku= lu hugga sig, i moote Heimsens Barna Laste og Lygum.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hliode, etc.

SA sem vid Gud-semur Trygder, sig vid bwe Offooknum, Helgar strijde Hreckium Dygder, hrinda vonder Froomlyndum: Alas Heimsins, Last og Lygder, laungum mija Guds Børnum.

2. Huggar mig, þo Heimurenn æde, HErra JEsu, Kraptur þinn, þu hefur Valld og Vitsku bæde, ad veikla hūn med Grimleik sinn; i þijdre Bæn og Polenmæde, Þijn skal bijda Hugur minn.

3. Vertu Gladur, Gude hreinnum, gief þu allann þinn Markstad, æ hvørium bæde hann og einum, hefner; So þig undrar þad, æ hinum, sem villde hefna i Leynum, hefner Sverd Guds tvijeggiad.

4. Alldrei verdur Hefndenn hærre, helldur enn Gude ef feingenn er, þui

þvi veit eg er Straffs Von stærre, stigge eg eirn frooman hier, Eñ þo Heimureñ allur være, J einum Huga ad reſſa mier.

5. Þegar eg hef þig HErrañ ſæte, hyrde eg lijtt þo Verølldeñ, Af Hørmung miñe Hug ſiñ kiæte, huggaſt eg vid Almaatt þiñ; Þu ert ſa ſem Þrauter bæter, þu ert Lijf og Kraptur miñ.

6. Ord Guds hefur þu Ønd mijn kiæra, Er hañ Gud og Fader þiñ, O! þañ Sooma og Sælld fraabæra, ſoddañ fær ecke Heimureñ; Þetta aa þig ad Endurnæra, ad þa dynia Laſtmæleñ.

7. Þegar Gud vill Hørmung bægia, Heimureñ ſkal ſier venda fraa; Megnar hañ ecke i moote ad bægia, Magt hñs giørvøll hiadnar þa; Lært þier Saal mijn Naad

Guds nægia, Naudhiaalpare er
riettur saa.

8. Angrast þar fyrer ecke
maattu, Iller Meñ þo laste þig,
Gladvær allt þier gediast lautu,
Gott Maalefne birter sig; Sigur-
viñing vijsa aattu, Von er sw
Obrigdanlig.

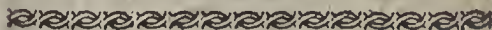
9. Þitt Sakleyse þu skallt prijda,
Þolenmæde sañre med; saa sem vill-
de viña og strijda, Vel maa stunda
hoogvært Gied; betra er añars Last
ad lijda, eñ Lof eilijft ad setia i Ved.

10. Heims þa Løstunar Hafed
svarta, hefiast tekur mier aa moot,
Jñ eg geing i Hws mijns Hiarta,
hyggiande ad hvort þar er Boot; Ef
Sakleised eg sie þar skarta, Siñe eg
Verolld ecke hoot.

11. Þar med, Saal mijn, þiñ
Lausnare, Þo ad nefndur være
haññ,

hañ, Villu Madur, og Vinsvelgiare, Villtu betra Kost eñ þañ? Tign er þier ad filgia hañs Fare, Fognudur meire ei vera kañ.

12. Hugga þu mig Herrañ sæte, Heimureñ þa mig lastad fær, umbored so eg þad giæte: Andlaats Tijmeñ þa mier nær, Eilijft gief þu Epterlæte, Ond miñe, HErra JEsu kiær! Amen.

Nijtiande Psalmur.

Hvørneñ Madur skal strij da moote Dioefulsens, Heimsens og Holldsens Freistingum.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

HVer sem megtugañ Ovin a, wtbweñ skal sca vera: Saal mijn, Eg Fiand-Meñ þecke Priaa, Þier

Mein sem vilia giøra, Diøfulleñ, Heimur, Holld og Blood; Hier i moot skal nu Christeñ Piood, Herskrwda HErrans bera.

2. Harla mioo er til Himna Slood, hvør Eirn þad fyrer sier virde, under, Satan med grimre Glood, Sem giarnañ Reisendur myrder; Heimur, J fyrer hindrar Stig, Holldeð vill underdraga þig, Pwng er sw Prauta Byrde.

4. Hvørium sem rædur Holld og Blood, Holldlega er Siñadur; Heimur Gied-Stollta giører Piood, Giæt þijn, O! Vesæll Madur, Hátur ef fyller Huga þiñ, Høfundur þess er Diøfulleñ, vertu þvi Varhugadur.

4. Hañ leggur fyrer oss Heimsens Hnoss, Hollds Lyst og Epterlæte, med vorum Bøndum so bind-

ur oss, Bwestþvør vid þvi giæte;
Geim mijn frá soddañ Grimmleik
hañs, Guds Son, er klæddest Holl-
de Mañs, Diøfuls Sigrareñ
sæte!

5. Pa vonder Pankar hreifast
hier, J Hiarta og Siñe mijnu, O-
vinur miñ þa ætlar sier, ad etia
Vielræde sijnu: Andvarpa eg i
Ast og Trw, epter þier HErra miñ
JEsu, Og Lijknar Lide þijnu.

6. Sterkañ Frij-Vilia Gud
oss gaf, Glæpum sem kuñe ad
varna, hyggium þvi fwser Heime
af, Holldenu strijdum giarnañ;
Jll Huxan faae hun Yfirhønd,
Oslijtañleg oss færer Bønd, vid
heñe þvi hellst skal sporna.

7. Vijst er Mañe Omøgulegt,
Meinsemd allre sig vara, sem Lopt
sens Fuglum Lopted frekt, Lijdur

mær eingeñ spara: Ord DRottens
þo og Otte hañs, wtrijma kañ
af Hiarta Mañs, Ovina allañ
Skara.

8. Bæneñ vort Medal besta er, bugar sw Hørmung alla, med heñe jafnañ jeg vil hier, JEsu þitt Nafn akalla; Beistu best allra Beike mijn, Vorkunseme og Giæska þijn, wr Miñe [illegible]ñ mier ei falla.

9. Gud stendur hiaa og styrker oss, Stundum þo syneft fiærre, Sig rendum giefur Glede-Hnoss, Gief sw er øllu stærre; Himneskañ Dijrdar Haatroon aa, heim flitur so ad Lyktum þa; Eingeñ er Hugg-un hærre.

10. Miñ HErra JEsu Mattur þiñ, mier bid eg jafnañ blijfe; Ovina Selskap allañ miñ, Af mijnum Huga drijfe: Gief mier þeim

sælañ Sigur aa, So eg mætte ad Lyktum naa, Guds Barna Lausn og Lijfe! Amen.

Tuttugaste Psalmur.

Vm Guds Nadarrijka Hiaastod i Krossenum.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

OTTastu ecke eg er hier med, Eg fæ vel þijna Hørmung sied, Hønd mijn skal styrkia Hægre þig, halllt þier i sañre Trw vid mig; So seger DRottreñ Zebaoth: Saal mijn Gaungiæfum þesse Not.

2. Siaa nu hvad DRottreñ sæt-ur er, Siaa hvorsu miked añ hañ hier, oss virder soddañ Avarps hañ, Os hvoria þraatt i Syndum fañ; Nu ef þu trwer Maale Mañs, meir þer ad treysta Ordum hañs.

3.

3. Gud Fader bijdur Glæskir og Naad, Guds Son oss keypte þessa Naad, Guds Ande hresser Hiartad vort, hañ kañ ad bæta allañ Skort, hænunst þvi aller ad hönum, eins og Börn sijnum Forelldrum.

4. Opt fiñum vier þañ Ostirkleik, Af þvi Naatturañ miøg er veik, nær sem i Krosse koolnar Daad, Kalla til Guds og bid um Naad, hañ vill þa svara: Hier em eg, Heill þiñar Saalar Eilijfleg.

5. Laattu þier O Notteñs nægtast Naad, Naad hañs kañ þitt ad bæta Naad, Naad eru noogleg hönum hiaa, Hiaastodar lausum Biørg ad faa; Faaum vier Styrk af Hende hañs, hañ þecker Veikleik syndugs Mañs.

6. Ovina vorra Ojafnad, allañ

sær

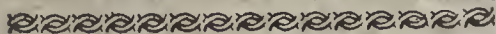
fær DRottenn vel sefad, hann hefur
lijka heited þvi, hanns ertu Saal
mijn Vallde i, hann þig bevara vill
og kann, Vollduglegar enn nockur
Mann.

7. Eilijfur Sigur er þier vijs,
a ollu þvi, sem nu moote rijs, Eilijfa
Glede og Unan hær, ytvalenn
Guds Born sijdar fær: Umm Eilijfd
so prijsa eigum hann, Jsraels rietta
Hiaalparann.

8. So trwum vier og vitum
þad, vort Saalar-Traust er grund-
vallad, uppa himneskann HErra
þann, hvors Munnur alldrei lwga
kann; Hann er sw eina Adstod Manns,
Aller þvi treyste Myskun hanns.

9. Verde minn JEsu Vilie þinn;
Veistu best allra Styrkleik minn;
Hondenn þijn blessud hiaalpe mier,
Heims þo eg lijde Offsookner; Ann-
astu.

astu Lijfs og Lideñ mig, Lof sie þier Hæatign Guddoomlig! Amen.

Tuttugaste og Fyrste Psalmur.

Hvar fyrer ad i Heimerenum gaange Ogudlegum vel, Eñ Goodum illa.

Ton, Hædste Gud HErra milldе, etc.

RJettlæater fiñast færre, Fæcka Daglega þeir, hiñ er Hoopureñ stærre, hvørn Dag þo fiolga meir; Þusund Maña æ mille, Mæ vel ſkie fiñest Eirn, sem vondra Flock ei fylle, eñ Frelsarans stundar Hylle, Lijwfur og Lyndes hreiñ.

2. Orsøk til soddañ Greina, sañlega vera mæ; Vonder hvi Vellyst reina, ad Verølldiñ elskar ba: eñ þeir sem Heimur hatar, af Heimenum eru sijst, Þar fyrer þeim hañ glatar,

glatar, so Plaaning og Hörmung
ratar, hvør sem i Himenen biist.

3. Gud mun po siina Sæma,
þvi so hefur hañ lofad oss, eigum vier
ecke ad dæma, ovitu rlega um̃ Kross;
Griipum ei Guds wr Hende, glogg
vust Riettlætes Met, hañ veit po
Harma sende, hvar vid um̃ siider
lender; Þess til eg gladur giet.

4. Hwss-Giester Guds vier er-
um, giætum hvørt hliida mun, Ad
Herra Hwssens giörum, Heimsk-
lega Aviitun; Best fer ad Fader-
eñ Raade, Fyrer siin Ung-Börn
sinar; Margur þess midur gaade;
Myskune oss Gud, og naade, Vorn
Meinvillu þa.

5. Mañs Hug-Vit metur eige,
Maklega Efne þad, Oriettviist ad
þad seger, Ord DRottens Har-
Blessad; David, Gud Sorger sen-

de,

de, samt skilde hañ ei hañ Room, Þar til af HErrañs Hende, hañ lærde og ødrum kiende, hañ Lijfsens Leindar Doom.
6. Þess meir sem Vonder vasa, Veralldar Priaale i, Þess hættara er þeim ad hrasa, hiner þa eru frij, Vellyst Heims Voldugasta, vidlijk þvi Drafe er, Sem fyrer sodd añ Lasta, Svijn, hefur DRotteñ kastad, Ef Madur illa ad fer.
7. A litlu hier sijna sedur, sijdar med fullre Nægd, Luckañ Aglarnañ gledur, Giñer hañ Stundleg Frægd, Heims epter Gotze grefur, Grandar hønum þad Taal; Eñ Himneska Audlegd hefur, hvør sem DRottne hier glefur, til Lijdingar Lijf og Saal.
8. O! Gud i Upphædeñe, Eg þijn Barn-Skiepna þiaad, Veik-

sud i Vesolld m ñe, Veinande bid
nm̃ Naad; Mig laungar ad
sia þañ Sooma, Sijdar hvørs
Von eg a, Pa eg mun Lifa og
looma, Lijfs med Eilijfum Bloo-
ma, Kross-HErra mijnum hiaa!
Amen.

Tuttugaste og Añar Psalmur.

Hvørsu ad þeir Fromu og Gudhræddu eru i sijnum Krosse meir verder i Guds Auglite, Eñ þeir Ogudlegu i sine Velgeingne.

Ton; Kom Ande Heilage, etc.

FAgnadu Saal mijn sæl, Sorg
lauttu fara, Þock fagra þeinf og
mæl, Pijnum Lausnara.

2. Angra Heims Eymd, og
Praa,

Prax, þig alldrei skyllde, þvi þu ert honum hiaa, J hædsta Gyllde.

3. Eirn krameñ Kroß-Vesling, kiæraſt Gud metur, Veralldar viſdum Hriing, virder hañ betur.

4. Ef Guds þu aastundar, Elsku ad niooта, Ovinskap Veralldar, viſt muntu hlioota.

5. Þeß Herra Himna-Rañs, Hiartad þitt biide, Aſt betre er þvi hañs, Eñ øll Heimſins Priide.

6. Miins Guds ef ecke eg, Eirn Barna være, hættañ Veralldar Veg, villtur eg fære.

7. Jeg kiis miñ HErra hier, helldur ad liida, Og medur Helgum Her, Huggunar biida.

8. Jordeñ hier hrygger þa, sem Himenſins eru, eñ Heims Børneñ hreklaſt fraa, Himnaña Veru.

9. Siinum Gud Syne añ, ſo

maa

mær þo greina, ad mesta mætte
hañ, Mootlæte reina.
10. So añ Gud sijnum hier,
Syrgia þo meige, Eflaust þar uñ
skipter, A Uppriśu Dege.
11. Þvi hærra Heimureñ, hef-
la þig kiñe, J Augum Guds i þad
Siñ, Ertu þvi miñe.
12. Eñ hier þott hrumur siert,
Heime glatadur, Guds i Auglite
ert, Allvel Tignadur.
13. J þa Tign honum hiæ,
hefiast kañ eingeñ, Utañ forackte
sæ, Jllra Heims Geinge.
14. Fallvøllt sïu Virding er,
Verølld sem lienar, eñ hin, sem eig-
um vier, Alldreige rienar.
15. Ytra Heims Alit rijrt,
aungvañ Mañ stodar, eñ Tillit þitt
HErra hijrt, Heill Sælu bodar.
16. Aumka þu Anaud mijn, O!

HErra mæte, hresse mig Hiaastod
þijn, Huggareñ sæte.
17. So þo eg syrge hier, Synd-
er græatande, O! Gud i einum þier,
Æ sie Fagnande! Amen.

Tuttugaste og Pridie Psalmur.

Hvørneñ Madur skal hønd la med Stundleg Audæfe, og hugga sig i þeirra Misser.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

GUd miñ, Oriett eg giøre hier, ad
Giæde Heimsleg, sem veitter
mier, Jeg læt so blinda Augu mijn,
Elskande sijdur Hætign þijn.
2. Eignar Herra ert þeirra þu,
þott oss lofer ad hafa nu, Medferd
þeirra af milldre Naad, Magteñ
er þijn og Yfer-Raad.
3. Vilier þu Neidast veikur
Mañ,

Mañ, vid Drotteñ, þo ad take hañ,
Eign sijna, Sem þier ætte hiaᴀ,
Aumlega mun þier vegna þa.

4. Packa hønum þu helldur
skallt, hañs þo ad verde Lǽned
vallt, Ad hañ so leinge uñte frij,
Illum þier fyrr ad hallda þvi.

5. Lǽttu DRottenś þier lynda
Raad, Luckuñar hefur hañ Ein-
vallds Raad, Gack þañ Veg, sem
hañ vijsar þier, hvort vel edur illa
fellur hier.

6. Audlegdar Raan hefur all-
margañ, a sijnum Vege leidriett-
añ, sem Glotunar fyrre gieck þo
Stig; giæt ad ef sama hender þig.

7. Lǽt þig ei trega tapad Fie,
tak þu helldur med Packlæte, Vid-
leitne Guds og Vijsbending, Sem
varna kañ þiñe Fordæming.

8. Maᴀ skle ef hefder halldad

þu, horfnu þvi Fie þig ængrar nu, Fyrer þeß raangañ Fiær-Samdrætt, Fordæmdur hefder vera mætt.

9. Barn sitt ef Fadereñ feinge sied, Fara daarlega Bodañ med, skyllde hañ lijda leinge þad, licke sier þessum Hæska ad?

10. Sæ Bode Mañon sañur er, Sijnklega ef þu med hañ fer, Aund þijna kañ ad særa sæ, sie honum ecke viked fræ.

11. Aura-Nægd Heims er Eitur þad, All-marga hefur forgyftad; Siertu fra þessu Fære frij, Fagnadu gladur Happe þvi.

12. Fare Heimur og Fysn hañs ill; Fare mitt Gotz sem DRotteñ vill; J Hiarta mijnu hefe eg þig, HErra JEsu þad gledur mig.

13. Virdinga misser, Vina Af-

sioon, Vellistinga og Aura Tioon,
Aṅadhvort þier til Æru var, Elleg
ar nier til Betrunar.

14. O! Christeṅ Madur adgiæt
nu, ef soddaṅ Baga reiner þu,
hygg vel ad hvørt haṅs hafer med,
hrooplegum Glæpum tiluṅed.

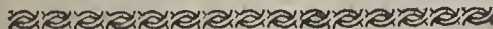
15. Eṅ sie þad nu (sem ugger
mig) uppvekia lattu soddaṅ þig,
Angur þitt þa fyrer Aura Hrun,
Ad Yðrunar Tarum verda mun.

16. Aura-Misser kaṅ alldrei
hier, Angur so frekt ad veita þier,
Ad Eiliift Goß ei gledie meir, Gud-
lega ef þu lifer og deyr.

17. Hvør sem Drotteṅ miṅ
helldur þier, Heims epter Giædum
ecke sier, Fullrijkur mæ vel segiast
sæ, Sæl mijn gyrnest þeim
Heillum næ.

18. Ad þier lifande æ sie hier,

og þier deyande veittu mier, So ad fagnande þar hia þier, þig ſie prijſ-ande um̃ Allder! Amen.

Tuttugaſte og Fioorde Pſalmur.

Vorn Hug og Hiarta ſkulum vier feſta vid þaug Eilijfu, Eñ ecke þaug Stundlegu Audæfe.

Ton / Um̃ Daudañ gief þu O Drotteñ mier, etc.

O! Madur hura þar um̃ þu, Þaug Kiør og giørvoll Mæte, ſem hier i Heime hefur nu, Heilſa, Fie, Epterlæte, Af Gude er þar til giefed þier, Gyrnaſt ſo ad þu kyñer hier, Eilijflegt Sælldar Sæte.

2. Sæll er ſaa Madur, ſem hier kañ, Sijnu riett Gotze ad haga, ſialldſien er þo i Heime hañ, helld-ur

ur miog adrer klaga, Yfer Laan-
leyse Lijkamans; Eñ leyna Faatackt
þess iñra Maañs, til hañs ecke hyrda
ad draga.

3. Vor dijrkeypt Saala ædre
er, Ollu Veralldar Smijde: Heñe
þvi elska ecke ber, Of fallvallta
Heims Prijde: J Audlegd er et
Hugar Hægd; Hiaa Christo Lijf og
fulla Nægd, Faa hañs Sauder uñ
sijder.

4. Þijn Lijkamans Augu lijta
Fied, Laan Heims og Veralldar
Blooma; Hugskots Augunum
horf þu med, at Himneskañ Dijrd-
ar Liooma; Hvør þeirre Skodan
ecke añ, Aud þo hier hefde noogleg-
añ, Tapade hañ Saalar Sooma.

5. Konungsens Dotter Christ-
neñ er, Christi Uñustañ hreina, hid
iñra allañ Blooma ber, bestu Perl-

ur, Gimsteina; Fyrst þu nu hefur
hid Jñra allt, epter hvøriu hier leita
skallt, vantar ei Vegsemd neina.

6. Fallvalltañ laattu ecke Aud, i
Augum so gladt hier skijna, ad þad
lifande Lijfsens Braud, Lagt fyrer
Saalu þijna, Staaande ecke staaer
þu, Sijdar mun ecke betra eñ nu,
Ad hiuxa uñ Hage sijna.

7. Saa sem i Heimsens Hefd og
Magt, Huggunar vill sier leita, og
Hiarta sitt þar til hefur lagt,
Holldlega ad villa breyta, aa Saal-
uñe Aumur seigiast maa, siñer hañ
lijtt ad rœra þaa: Slijkt maa stoor
Heimska heita.

8. Hvad dijrmœtt er ad Heim-
sens Sid, Og hier maa i Verolld
siña, allt reiknar DRotteñ ofl?jted,
J Verdlaun Barna siña; Ædre
Giæde hañ ætlar þeim, i þeim kom-
anda

anda nija Heim, um̃ Ar Elijfd-areñar.

9. Veralldar Barna Vellisting, vid mig kiemur, þvi ecke, Um̃lijd eg gladur Ovirding, Af þvi eg veit og þecke, hvør þiñ Tilgaangur HErra er; Himneske Fader veit þu mier, ad Blijda Heims mig ei blecke!

10. Hiartad mitt gledst, eg hu ra aa, Himneskañ Dijrdar Liooma, Veralldar Priaale vikeñ fraa, vid þañ Føgnud og Blooma, Gled eg mig, nu þo gaange aa moot, Gud miñ eg bid af Hiartans Root, veit mier þa Sælld og Sooma.

11. Um̃ Veralldar Hefd eg hyrde ei par, hafe eg þig Jesu millde, uñtu mier þiñar Adstódar, Ad elska þad best er skyllde, Heims Epterlæte, Audur og Fie, utañ þar DRotteñ medur sie, Allt er i aungvu Gillde,

12. O! JEsu þu ert Audlegd
mijn, Aññarar jeg ei leita; Gief mier
ad Eign og Arfleifd þijn, Eg meige
lijka heita, Og prijsa i Lijfe þessu
þig, Þa muntu sijdar gledia mig, J
Hoop þiña helgra Sveita! Amen.

Tuttugaste og Fimte Psalmur.

Hvørneñ Meñ skulu varast Ahyggiu, eñ treysta Gude: Utdreigeñ af Matth. 6. Cap.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

O! Madur heyr hvad HErra þiñ, hefur lagt fyrer Skara siñ, Af hvøriuñ Eirn þu ert: Vijlsamur hañ vill ei siert, Votta þad hañs Kieñingar bert.

2. (*) Gude einum og Mamon maa, Maña so eingeñ Hlijdne tiaa, Ad baadum þockuest þeim; Gagn-

(*1) siæd,

stædlegum Gudum Tveim, gietur eingeñ þioonad uñ Heim.

3. Illa þig leikur Audureñ; Utvel þvi Gud fyrer HErra þiñ, Og hlijdstu hønum ad, Af þvi ad DRottenſ Ord Blessad, ollu kiemur Veglega af Stad.

4. (*) Ollum Skiepnum hañ Linkind lier, Lijfenu miñe Fædañ er, Og Lijkaina Hulning hañs: Volldug Augu Verndarans, Vel staa fyrer Naudsynium Mañs.

5. Lijf þier i Fyrstu liente hañ; Lijka so Medol fiña kañ, hvar med þig fæ fædt, Þvi hvad fyr giorde gietur hañ klædt, Og grandvarlega Naudsyniar bætt.

6. (**) Himensens Fugla horf þu a, hverke uppskiera þeir nie sa: eñ DRotteñ Allsheriar, fæder þær og forsorgar, Fær þier slijkt til I-

Huggunar.

7. Avi! mitt Hiarta Angrast nu, Avi! hvad veit er Mañsens Trw, Skynlausum Sktepnum hiaa, Naade HErrañ Hormung þa, So hier ad mættum Forsiaal-fr gaa.

8. Fuglarner urdu fyrre eñ Mañ, Þvi Fuglunum ætte ad stij-ra hañ, eñ hvad þad illa fer? Ad þeir betur hønum hier, hallda þad sem Riettvijslegt er.

9. (*) Hvar fyrer villtu Vin-ur miñ, vijsla so miøg um̃ Klædnad-iñ? Lijttu a Liliurnar, soddañ Pry-de sijst þo var, Salomon, þa Rijk-iande var.

10. Þu Veiktrwade vita mætt, vijst mune Gud a betra Hætt, for-sorga þig, Eñ þær, Ofku i Dag, Eñ Gros i Giær, Gud mun ecke

hafa so kiær.

11. (*) Ahyggia sijst þvi orka
maa, Ad Alnar hærre verde saa, Er
hana ydkar praatt, soddan, Madur,
siaa þu aatt, Sorgan allre vara
þig maatt.

12. (**) Heideña Maña Art
þad er, Ahyggiusamur ad vera hier;
Þar fyrer fellur saa, Christeñdoo-
me klaarum fraa, er kvolar sig med
Bwksorgar Þraa.

13. Mein-Løstur þesse miøg er
jafn; Marger sem bera Christed
Nafn, Fyrer Heimsens haala List,
Falla i Heidne eñ forsmaa Christ,
Faa so alldrei Himnaña Vist.

14. (***) Alvaldañ Fødur eig-
um vier, uñhugad lætur hañ vera
sier, uñ siña Barna Braud, Hrøfn
um fyr þau fæda baud, Eñ siña
skylldu Hwngurs Naud.

(*5) (**6) (***7) E7 15.

15. Fyrſt hañ ſig nefna Fødur vañ, Fødur Hiarta bijr yfer hañ, fullu med Fødurs Aſt, ſem Elſkhugum ſijnum alldrei braſt, Ad þvi ſkulu Børneñ hañs daaſt.

16. Trweñ vor beſta Audlegd er; Og hañ ſem lætur nægia ſier, Fullrijkur ſañaſt ſaa, Eñ hiñ ſem Bwkſorg elur aa, Alldrei kañ þeim Heidre ad naa.

17. (*) Okomnum Dege (Ord þad hallt:) alldrei þu Madur kvijda ſkallt, hañ ſijna Umhyggiu ber, hvørs Dags næge Plaaning þier; Þu ert ecke raadande hier.

18. Eñ þo er boñud ecke ſiw, Umhyggia, hvørre Von og Trw, ad filger; Ydeñ Mañ, prijſar Gud, Og glæda vañ, Gaaſum ſijnum margføllldum hañ.

19. Himneſke Fader Hondeñ

(*8) bijn,

Þijn, Helge og Blesse Verken mijn, øll so ad pockneſt þier, Abyggiu mig illre ver, Ollu Grande forda þu mier.

20. Eg legg i þijna Lijknar Hønd, Lijkaman bæde og mijna Ønd, Treiſtande a þig eirn, Gief ad eg ſie Hiarta hreirn, Harſke ſo mig ville ei neirn! Amen.

Tuttugaſte og Siotte Pſalmur.

Under Guds Bleſſan eru aller Hluter komner.

Ton, Ovinanleg Borg er vor Gud, etc.

SYngdu Lof DRottne Saala mijn, ſem þig af Naad ſkapade, Keypte ſijdan wr Kvøl og Pijn, Kvittun og Frid bodade, og verndar en i Dag, Allan þin Lijffens Hag, af ſkiærre Elſku og Naad, allt bleſſ-

gude

ande þitt Raad, Sem naakvæmur Fooſtur Fader

2. Hañ hefur ſiñe Hende i, Himens og Jardar Geinge, og med Skiepnunum ſkipter þvi, Skyniad hvør uñ þad feinge, hañs Bleſſan er þad allt, AE vid hvøria þier hallt, Þo Heimur hafne þier, HErrañ þad veit og ſier, Huggare er añar eingeñ.

3. Avi! Hvad blinder erum vier, Optlega ſo dæmande, Ad Audlegd ſw, Er øſlum hier, Utvegum ſie þackande: Næring ef noogleg ſieſt, Naad Guds vier treyſtum beſt; Eñ ſkule oſs ſkorta þraatt, Skyniũ vier harla faatt, Umſioon hañs Orgleimande.

4. Sañchriſtnum Mañe ſoomer þvi, Sijnum Gude ad trwa, Og Medaleñ ÿid hañs Otta i, aahygg-

iulaust ad bwa; O! Madur ei þvi gleim, Ad DRottenñ rædur þeim, Treystu þaug ecke at; Ellegar þar ad gat, Ad hañ kañ øllu ad snwa.

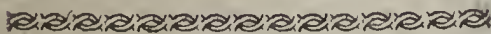
5. Ef Faatækur þu og aumur ert, Aungvu skyllder þu kvijda, Rijkañ þig DRottenñ gietur giort, Gyrnest þu hañs ad bijda; Agar i Eydestad, Ein mætte sañna þad; Umbreiting eins fieck þa, Eckiañ i Sarepta. Staa hier Guds Blessan blijda.

6. Gud skoop af aungvu Efne þig, ættu þar af ad læra, ad hañs Alvitra Bolldugligt, vel kañ þig eñ ad næra; Og hañ sein allt til hier, Uñsorgun veitte þier, Eñ kañ uñ Æfe þijn, Ad uppliwka Hende sijn, Og þier Fædu ad færa.

7. Blessade Fader, Blessañ þijn, blesse Verk Handa miña, Bil-

ia

ta sinne og Verkum mijn, Til Vitnesburda þiña; Andlegañ auk mier Ploog, Allt hefe eg þa noog: Afsiaa i Elsku mig, og uñ mier ad prysa þig, uñ Ar Eilijfdareñar! Amen.

Tuttugaste og Siounde Psalmur.

Hvorneñ Madur skal haga sier vid adrar Krosspiaadar Mañeskiur.

Ton / Ofañ af Himnum hier kom eg / etc.

Þu skyllder Madur miñast aa; Maalsgrein þijns HErra, og vel ad gaa, hvad þu gyrnest ad giort sie þier, Giøra Naaunga þijnum ber.

2. Hvorneñ þad gaange Heime i, Hellst er klagande yfer þvi; Ef Luckañ sier fraa Einum snijr, Ast-vina Dygdeñ lijka flijr.

3. Eñ þu sem gyrnest Guds þijns Raad, Geím þu þesse hañs Sonar Raad, skodande hvør þijn Skyllda er, Skule þiñ Broder reynast hier.

4. Attu i Fyrstu ad elska hañ, Adstodarlausa veika Mañ, Hiartad þitt til hañs Liooft og Leint, Laat vera af øllum Kala hreint.

5. Vite hañ sig kiærañ vera hier, veikre Mañkind þad Huggun er, Til harmanda Ogied ei hafdu neins, Hvør veit nema þu verder eins.

6. Ordunum skalltu eirnveg med, Aumkunarsamt þitt byrta Gied; Hugga þijns Brooðurs sær-da Saal, og setia honum fyrer Gud legt Maal.

7. Aumkadu hañ med Andsvar þeckt, er honum þad til Lijknar frekt: Saa Christnum ecke samharmar,

Saň-Chriſted Hiarta ecke bar.

8. J Pridia Maata, alldrei gleim, Elſkuñar Verk ad ſijna þuñ, ſem HErrañ under ſiñ kiore Kroſs: Krefur þeſs Gud af ollum oſs.

9. Neñ þijnum Hug til Rijka Mañs, Naad er, ad fordaſt Vijte hañs, Lazarum Fyrerlijta vañ, J Loga Eilijfum ſtaalfur brañ.

10. Siaae Fullrijkur Faatæk-añ, Fiaar maa Olmuſa gledia þañ, Hrumañ ef lijta Heilbrigder, Til Heilſuñar ſtyrkia aptur ber.

11. Vid þijns Naunga mik-ed Mein, Mañ-Hiaalp ef ecke ſtod-ar nein; Aſtrijkum Huga aafrañ hallt, og fyrer honum bidia ſkallt.

12. Ef þu ſo añaſt Aumañ hier, Og hañs Naudſynium fyrer ſier, Aſtverk þitt muñ et Olaunad, Endurgiallda vill DRotteñ þad.

13.

13. Veitt og giefeñ hañ vill þier sie, Vernd og Blessan aa Jordnñe, Eñ sijdar medur Utvølldum, Æra og Glede i Himnenum.

14. Hiner sem ecke huxa uñ þar, HErrañs Brædrum ei siña par, Elskuñe Gagn sitt meta meir, Mordingiar rietter eru þeir.

15. Þeir munu lijka Laun sijn faa, Lazari Brædrum skilider fraa, wtsnarader i Eilijft Baal, Urskurdar soddañ Gudlegt Maal.

16. O JEsu! gief oss Anda þañ, J Elsku vid þig og Naungañ, Muñ, Hønd, og Hiartad Hreintrwad, hiaa oss sem laate filgiast ad! AMEN.

Tuttugaste og Attunde Psalmur.

Hvørneñ vier skulum haga

Oss

oss vid Gud, ad Krossenum afstodnum.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Mijn Saala DRottne þacka þu, þiñe Hørnung sem liette nu: Fagnande skalltu fwstil þess, Frelsuneñ krefur Þacklætes, fyrer Endurlijfgunar haaleitt Hnoss, af Hiarta ber nu ad seigia oss: LOF SIE ÞIER GUD FYRER LIDENN KROSS!

2. Veralldar Born þa Harma hier, heita Veinande fyrer sier, Margur þa lofa miklu vañ, miña vard af, þa frelstest hañ, ad heita Gude, eñ hallda sijst, hvørium Mañe til Syndar snijst, Þad skulu Guds Børn varast vijst.

3. Af ymsu Bole hreinsast hier, Hvad marger Tiju Forspillter? Þeirra aa medal ei neina Eirn,

aptur snijr þo hañ verde hreirn; So fer oss midur eñ Samverskum, sem þo Riettchristed Nafu berum, Guds vors Reide so uppegnum.

4. Ohacklaatur ef ertu nu, Afgiafer DRottens hindrar þu, sem hañ þo añars hefde sendt: Hiñ sem þackar sier aadur lient, Eudlegañ Orleik Orfar saa, ad þvi mijn Saal i Tijma gaa, þegar Hormungeñ hverfur fraa.

5. Eins Lijkameñ og Saaleñ sie, Samlynd i Hiartans Packlæte, aller Limer þijns Lijkama, Lof DRottens skulu vegsama; Hvor þier hiaalpa med Verke vañ, J Verkunum skalltu prijsa þañ, Twnga þijn skal og Tigna hañ.

6. Pu skalltu vita ad Packlæted, þar neima Ydran fylge med, og Leidriettįng þijns Lifnadar, lijtt

orkande hiaa Gude var, Er þad honum sem aññad Gis, Aflande Hefudar Riettlætis, Tvøfalldast þa þitt fyrra Slis.

7. Hafe Gud mijnum Harme og Pijn, hægt ad naudugum Villia sijn, Mier skal vera þad Maaltæke, J Muñe og Hiarta vakande, Lifande Gud mig leysa vañ; Lofa og Dyrka vil eg hañ, Bæde uñ Heim og Himna Rañ.

8. Ad þijnum Krosse endudum, Odrum hiaalpadu Naudstøddum, Set þeim fyrer þa somu Raad, sem þiñ betrade Hag og Raad, Eins væger DRottenn þeim og þier, Þeir ef hañs bijda stoduger, Sæll er sa Madur þad giører.

9. J Pridia Maata þad minstu, Pañ Kroß sem burt er horfeñ nu, Alla Tijd Lijffsens epter þad,

AE! laat vera þitt Miñes Blad,
Syndena ad varast, Vel þijn gat,
Verølldu gleyma, Holld ad þiar,
Og Himnarijke ad hyra uppar.

10. Ef þu nu syndgar uppbied-
añ, Añad verra þig henda kañ,
Þessu ef jporna villder vid, Vijst er
þier Gudlegt Fulltijngid: Hier uñ
af Hiarta eirneñ ætt, Andvarp-
ande ad bidia þrætt; Syng þvi
Fagnande æ soddañ Hætt:

11. HErra JEsu eg heidra þig,
hefur þu kient i Brioste uñ mig,
Send mier nu þijna sætu Rad, so
eg kuñe mitt bæta Raad, Ad miñ
Lifnadur þockneſt hier, Þier so eg
gladur life hier, Gud miñ Blessad-
ur uñ Allder! Amen.

Tuttugaste og Nijunde Psalmur,

Hvørs vier høſum oſs ad vænta ad Kroſſenum endudum.

Ton, Fader aa Himna Hæd, etc.

GLed þig mijn Saal og ſiaa, Sælu og Hætign þa, J hvøria um̃ Leid ſtrænga, Jñ ſkaum vier ad gænga.

2. Guds einka elſku Son, oſs gaf þa Sælldar Von, Fyrſt vier hañs Frelſes bijdum, Forgiefens ecke lijdum.

3. Hañ hefur helted oſs, Hier ſem nu lijdum Kroſs, Himneſkrar Sælldar Sæte, Sooma og Epterlæte.

4. Himneſk er Hætign ſw, hvør ſkyllde ecke nu, fyrer ſoddañ Sælu ſtrijda, Sorg og Hørmungar lijda?

5. Sancte Paall seiger bert, Samjafnadar ad vert, Sie ecke sitt Mootlæte, Vid soddañ Fegurdar Mæte.

6. Gledjest þvi Grætner Meñ, Gledjest, þad seige eg eñ, ydar æangrudu Glede, uñsintyr JEsus i Glede.

7. Litla Stund lijdum vier, Litla Armædu hier: Eilijfdeñ epter kiemur, Allt þetta burtu nemur.

8. Hun gledur Heyrn og Maal; hun kiætter Lijf og Saal, þa skal muñ Eilijfd alla, Alldrei nein Sorg til falla.

9. Hende mig Hugrauner, hroosa villde eg mier, Af þvi eg veit sæ Vegur, Verdur mier bærelegur.

10. Aull mun hañs Ending good, Af þvi ad Lambsens Blood, sælañ mun Sigur giefa, sijst vil eg

þar um efa.

11. Hvør Christeñ kijs ad far, Coronu DRottne hiaa, Til heñar verdur ad viña, Vilie hañ Sællder fiña.

12. Hvør sem hier Verølld vañ, virda muñ DRotteñ hañ, Ovalltrar Æru Sætes, Og Coronu Riettlætes.

13. Corona kallast nu, Kiør, Tign og Prijde su, vier hvoria i Vonum eignum, vita so þar af meigum.

14. Oss JEsus añ til Sañs; Erum vier Brwdur hañs, þa muñ vor hefiast Hagur, Heitign og Brullaups Dagur.

15. Erum vier ordner þar, Andleger Konungar; Hier af Corona heiter, Heill su oss DRotteñ veiter.

16. Krijnder vier verdum þar,

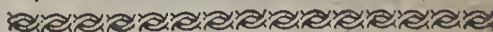
vidlijkt

vidlijkt og Sigrarar, þeir Kijfe komner eruu, Coronu Dijrdar beruu.

17. Oseiglanlegast er, allt hvad þar medfilger, Heilsa, Lijf, Blijda, Bloome, Blessan, Kraptur og Soome.

18. Siaa þu nu Sœrde Mann, hvad sæta Ending fann, sællra Guds Barna Graatur, Giœt þess og vertu Kaatur.

19. O! JEsu, untu mier, ad strijda þañeñ hier, ad Dijrd og Hiartign hreina, Hiaa þier fare eg ad Reina! Amen.

Prijtugaste Psalmur.

Vm Farsælld eilijfs Lijfs.

Ton, Heill Helgra Maña, etc.

E Ma!nig gledur, Eilijfd Frid bodande, su Von mig sedur, J Sorg

 um

mun hier þreyande, Utvølldum medur, Augunum reñande, af Heims Hrygdar Lande.

2. Er þar Uppsklera, Eilijfs Haa fagnadar, Dijrdar vijs Vera, Vegsemd Haa Allstadur, Sigur Lijn bera, Saaler heim kalladar, J Gude gladar.

3. Þar er Sælld, Soome, Samlynde og Fridur, Blessan og Bloome, Børn sijn Herrañ stidur; Saa Lijfsens Lioome, legst þo alldrei nidur, Utvallda vidur.

4. Þar mun eg skoda, Þig miñ HErra sæte, vidskileñ Voda, vafeñ Epterlæte, Su S'oon mier bodar, Saalar ædstu Kiæte, Og Vøl allt bæter.

5. Hier sijna reynda, Sem þa Fagurt Lioma, Vel fær þar greinda, Verañ Guddooms Frooma, þa

vier og leynda, Peckium HErrans Dooma, Med sætum Sooma.

6. Andlit Guds blijda, Aller vier þar siaum, horfeñ er Strijda, Hofn þa Lijfsens naum, Ongvn er ad kvijda, Allt þar lijta faum, Pad sem nu þraum.

7. Einglarner skijna, Oß þar Samfagnande, Hvør mun þar sijna, Hiartans Lyst fremiande, Utrijnder Pijna, Eya! Sam-sijnglande, Geymder fra Grande.

8. Ond vora klæter, Asiaun Guds blijdasta, hvørskins Medlæte, hofum þar sælasta, Augur uppræter, Eingla Raust sætasta, Og Ast Jüdælasta.

9. Pa mun Lijkame, J Lioose fogru glansa, Hreiñ, Soomasamur, Sijngia, Spila og Dansa, A þeim Hæ-Frama, oß mun siaalfa

 stansa,

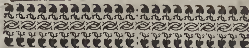
stansa, Au Vijls og Vansa.

10. Owtskijranleg, Eru pesse Giæde, Og Omissanleg, Øllum sem heim næde, Miog Gledemañleg, Mørg og Eilijf bæde, Sem Helg herma Fræde.

11. Allt uppfyllande, O! miñ JEsu Goode, Kom Lid leggiande, Leystum pijnu Bloode, Muñur og Ande, Miñ jafnañ Samhljoo-de, Og Lof pitt Lioode!

AMEN.

Eiñ Fagur Psalmur

a Freistingar Tijmanum,

Sem sagt er ad Ordtur sie af Hr. Odde Einarsyne, er þess verdur ad pricktur sie.

Jon Magnusson.
P. t. Official: H. Stipt.

Ton, Eirn Tijma var sa Audugur Mañ, etc.

Himneske Fader heyr þu mig, hroopa eg nu i Neyd a þig, Þu villt og kañt mier veita, Pad sem eg klockur þig uñ bid, Þreyttum veit þu mier Hiartans Frid, alijt mitt Andvarp heita, Dijrd þijn verdur þa vijdfrægd hier, veiter þu þijda Hellsu mier, og

 marg=

margur fagnar sem þad sier.

2. Eg hef þier mijna Anaud tiaad, opt i Bænum og Psalmum skraad, Grætande Fadereñ goodi, Flatur til Jardar falled brætt, fyrer þier bæde Dag og Nætt, hætt bedid og i Hlioodi, Hondum foornad til Himna þijn, hefur þo ei hin særa Pijn, viliad ølldungis mijnka mijn.

3. Hier fyrer slær mig Hugsun sw, ad hafer mig fra þier reked nu, vegna Misgiørda miña, Birgt eirneñ fyrer Bænum mijn, Bæde Mysknnar Eyruñ þijn, fyrst ei vill Anaud liña, Þar þu heiter ad heyra þa, sem hroopa þiader Nafn þitt a, Hvad skijrt oss giører Skrifteñ tiaa.

4. Adur þeir kalla i Angurs Naud, Eg vil þeim svara seger Gud:

Eñ ecke þar Of-preyta, Og as med-
añ þeir mæla Bæn, mijn skal þeim
koma Hiaalpeñ væn, Aumum eg
einskis neita; Hvar er miñ DRott-
eñ Heited þad, Hefur þijn Lofun
eingvañ Stad, Fyrst eg so brætt
forgiefens bad?

5. Eñ seger þu i ødrum Stad:
Af þvi hañ hæneſt brætt mier ad,
skal hañ mitt Frelse fiña, Vegsamar
mig og bidur blijdt, Bænheyra vil
eg hvørn þañ tijdt, og læta ei Ad-
stod liña, Hiaa honum stend i Hæsk-
ka eg, hañ þadañ leide besta Veg,
So verde Hefd hañs Heidarleg.

6. Þegar þig mæder Þraut og
Pijn, þa skalltu hroopa strax til
mijn, Eg vil þig brætt Bænheyra;
Eñ epter feinged Frelsed brætt, fyr-
er þad mig ad prijser brætt, ei heim-
tist af þier meira, Eg hefe Skipun

opt þa giert, Angrudum virdest Heited skierdt, fyrst mier ei batnar vid þad vert.

7. Þier sem erud i Þraut og Pijn, Þreytter hijngad flyckist til mijn, ydur skal endurnæra, Ei kom Riettlaata ad kalla eg, klaarañ so ad siñ hreinse Veg, helldur þa Synder særa: Alldrei bidur um̃ Vartskierañ, sær Vreiskleik eingvañ med sier fañ, helldur siwkur og særdur Mañ.

8. Vidled so fullañ faald hier, Fognud Hiartans i Heime hier, eñ ecki i Freistne fallid, Ef veita kuñed vonder Meñ, Veralldar Giæde Vørnum Þreñ, og Skylldu skioott þad kallid, Mikle framar mun Fader miñ, siwsastur senda Andañ siñ, þeim hañ bidia i Vriooisted iñ.

9. Ef villtu þijna vanda Væn,

vijf

vijk i þitt Svefn-Hws, Hurdeñ væn, ad þier skal aptur falla, sijdañ af Hiarta Hræsnislaust, Himna Fodur med klarre Raust, eirn i Leyne aakalla, Þa mun Fader þiñ saa þad sier, sem fyrer Moñum hulid er, Verlega hvilijkt borga þier.

10. Bidied, leited og baanged aa, Bænheyrder skulud verda þa, Fiña, og fliootr iñgaanga, Hvad Tveir af ydur Trwader, taka sier fyrer ad bidia hier, þad skulu fliootr þeir faanga: Ædstur Gud er þeim øllum hiaa, J Anda sem hañ kalla aa, lætur þaa Hialp og Huggun faa.

11. Þusund fleire maa hvilijk siaa, þijde Fader i helgre Skraa, þijn Bod og Heiteñ blijdu, Umñ Hiartans Bæn og heñar Maatt, hier med hvørium þu veiter braatt, Ósk-

ernar aadur Lijdum, Pa Lijkþraar
Heilſu Oſkar eirn, Eg vil, ſagder þü;
vertu hreirn: Strax vard Heil-
brygdur hrumur Sveirn.

12. Høfdingiñ kom fyrer Chri-
ſtum eirn, wr Capernaum Trwar-
hreirn, Eyrendid og framlagde,
Miog er veikur miñ Verka Mañ,
vil eg ſtrax koma og lækna hañ, O-
bedeñ JEſus ſagde: J Rijke þijnu
miñſtu mijn, Mordingeñ bidur,
ſpentur Pijn, aa ſama Dege i Sæ-
lu ſkijn.

13. Obedeñ lietſtu ydraſt Paal,
wt þa reiſte med hvaſſa Staal, Pi-
oonum þijnum ad granda: Lijkn-
ſamur Petrum leitſtu aa, Lauſna-
re miñ þier falleñ fraa, ſo aptur upp
ried ſtanda; Dioſulooder ei dugdu
þig, DRotteñ bidia ad lækna ſig,
þaa frelſte Naad þijn Fødurlig.

14. Obedeñ

14. Obedeñ sꜳstu Zachæum, Somuleidis og Matthæum; Eckiuñar Son uppvakter, Tollheimtumaňs og Thomæ lietst, Trwar Ord sꜳ hier hugnast best, Bloodfalls Frw burt ei hrakter, Er þa Myskun uppauseñ þijn, eñ ouijt Bæn og Taareñ mijn? Fyrst ecke lietter lꜳngre Pijn.

15. Po Hugsim hvilijk hvarsle ad, heñe giefur Trw eingvañ Stad, Þvi hun veit vissulega, ad helldur falle Himen og Jørd, eñ hier þitt bregdest Naadar Ord, þad huggar Hiartans Trega, Ecke merker þad Pogneñ þijn, ad þu forsmaaer Bæner mijn, Edur mier ætler Andar Pijn.

16. Ydkun Bænaña, Ydrun, Trw, af mier Pogn þijn wtkreiste nu, hier med Polgiæde þijda, Hiar-

tans Audmykt med helgum Sid, Hatur sem stuggar Syndum vid, og Taara Flooded frijda: Hier med sætare Hiarta mijn, Hugguneñ verdur DRotteñ þijn, epter Bidlund og lannga Þijn.

17. So sem hæfer ei vitum vier, Veiker Meñ þig ad bidia hier, Oftum þvi opt hins Raanga, Þvi heyrer þu oss HErra ei, helldur seiger til Bæna Nei, So Skada ei skylum fanga: Graatbæner Siwkur Bartskieraañ, Breiskum ad svala Hiarta Rañ, aa Kolldu, eñ ecke heyrer hañ.

18. Moodur med Taarum Barned blijdt, Bidur uñ Bodañ opt og tijdt, eñ Hugul hun þvi neitar, leggur helldur i Hond þess Braud, Hondlar svo vid oss DRotteñ Gud, Skadlegt ei vill oss veita; Añ-

adhvørt

adhvørt giefur oss þu hier, þad um̃bidium og gagnlegt er, Edur betra sem þocknast þier.

19. Prísvarsiũnm ried Postuleñ Paall, Pwstradur magna Bæna Akall, af Ar hins forna Fianda, Og bad DRotteñ sig frelsa fraa, Freistne þeirre; Þu sagder þa: Ad stødugur skyllde standa, og laata Naad sier nægia þijn, Naakvæmastur þeim Breisku skijn, Þiñ Maattur Gud, og mijker Pijn.

20. Af Hiarta øllu HErra miñ, hroopa eg nu i þetta Siñ, aa mikla Myskun þijna, Hrelldur i Saalu og særdur møg, Satan vill mig aa Heliar Veg, færa med Freistne sijna, leingur ei þetta lijda maa, Lifande Gud mier stattu hiaa, Þig eirn kalla eg þrevttur aa.

21. Miñstu DRotteñ a Mysk-

un þijn, miwka Bæn og ſvo Taar-
eñ mijn, (Ovinar Olmaſt Bræde)!
Faugur eirneñ þijn Fyrerheit, Frel-
ſe mier Lokſens Aumum veit, Kval-
ningiñ mijn þig mæde, Lambed wr
Kverkum Leonſins drag, laattu mig
hitta Glede Dag, Glæt þu ad mijn-
um Sorgar-Slag.

22. Haas af Kalle mijn Kverk-
eñ er, Klæraſte Fader giegn þu mi-
er, Auguñ Oſkignaſt lijka, Medañ
eg Himna mæne til, Mijnum ei
verdur aa Taarum Bil, aalijt Ar-
mædu ſlijka, Braud-Moleñ falle
Barna þijn, Af Borde ofañ Eiñ til
mijn; Er eg Hundur og ſaurugt
Svijn.

23. Trwfaſtur ertu Fader mij̃,
J Freiſtne aungvañ leider iñ, Meir
eñ megnar ad bera, helldur Afdrif-
eñ giefur good, So giete ſtadeſt
Chriſteñ

Christeñ Plood, Pad trwe eg vijst
svo vera; þo lyest eg i laangre Praa,
Laattu mig ei hier falla fraa, helld-
ur Sigre og Sælu naa.

24. Hiartad mitt klaare Hei-
løg Trw, Hana bid eg mier auker
þu, Hier med þiñ Frideñ fræga, Pol
eññæde, sem þreyteſt ei, þijns Son-
ar edur seiger nei, Krossenum Chr-
isti þæga, Med Fride leid mig Lijfe
fraa, Og laat i Sælu koma þa, sem
hefur þu tilreidt Himnum aa.

25. Ei laat til Skam̃ar Ploon
eñ þiñ, Preyttañ nu verda D Rott-
eñ miñ, alldrei mier Aſt þijn hafne,
Syndunum mijnum sia þu af, og
søck þeim i þitt Naadar Haf, Eg bid
i JEsu Nafne! Heilagañ Anda
Hiaalparañ, sem Hiartad kramed
læknakañ, Send mier af hædstum
Himna Rañ.

26. Syrg nu ei leingur Sæla mijn, Set helldur a Gud Trwna þijn, hañs gior Hyrting ad lijda, þo undañdragest Hiaalpeñ hañs, a heñe verdur eingeñ Stans, Ef þolgood þu villt bijda; Pa Voneñ wte virdest øll, Og veikum sijner Freistneñ Føll, Kiemur Guds Hiaalp af Himna Høll.

27. Ef HErrañ dvelur, Hañs þu bijd, Hañ mun koma a riettre Tijd, Pad fær þu Saal mijn sañа, Fraa Nætur-Eikt til Aññarar, Eg veit þu fær med Morgne Svar, ad skeika Skrifteñ bañar; Leinge beid David bad og griet, Blessadañ Job og Joseph set, Pier til Dæmes þa hugga liet.

28. Nu er sw þæga Naadar-Tijd, Nu er Freistneñar hædsta Strijd, Nu er Hiaalp naalæg eing-

eñ:

eñ: Flijt þier DRottenñ ad frelsa mig, Flijt þier eg kalla eñ a þig, Flijt þier ei fresta leinge, Med Einu kañtu Orde þijn, Angurs-Bondeñ ad slijta mijn, Og af mier lietta Andar Pijn.

29. Haf þig i burtu Heliar Ar, Haf þig i burtu Satan flaar, Fi ꝛ mier med Freistne þijna: JEsus fyrer siñ mikla Maatt, molad hefur þiñ Haus i smaatt, Og Bæn medtekeđ mijna, Snaraň er sundurslitteň þijn, Eñ Synder allar kvittar mijn, Fyrer hañs Kvøl og Krosseins Pijn.

30. Heidur Lof Dijrd af hreinnre Trw, Himneske Fader seige nu, Giørvøll þijn Christneñ kiæra, sættum eirneigeñ Syne þijn, Sigurvegara JEsu mijn, Og Anda Helg um sie Æra, Hvør sem af Hiarta

Psalm þeñañ, Syngia þier med mier DRottiñ kañ, Peim send Huggun af Himna-Ran! AMEN.

N B. Pag. 119. Lin. 21. veiter les veitter.

Eiñ Ydrunar Psalmur.

Ton, Pier Packer giorum, etc.

GUd Fader goodur, Gud holeñmoodur, Guds Son, Gud Madur, Gud miñ blessadur, Gud goodur Ande, Gud eirn stioornande, Løg, Lopte og Lande.

Eg Mødur aumur, Ydrunar naumur, Er viist i Vanda, Voladur i Anda, A Hollde hriædur, I Hug saarædur, Eins eñ sem ædur.

Margt vont mig hente, margt vont forþiente, Faatt gott fieck uñed, faatt eg gott kuñe, Gud miñ hef hatad, hellst mier þo glatad, Liifs Leid ei ratad.

Eg ein Veg villtur, af Vondskuñe spilltur, nu nakeñ Madur, Nær þvi tapadur, Ottast Nægd Nauda, nalægañ Dauda, og Viites Vøk auda.

Eg afraañ ana, epter Heims Vana, Eñ miñ Liifs Ende, er þo fyrer Hende, hañs Lvdurs Hliomur, hier næst Guds Doomur, Sa Raunsnar Roomur.

Pa fagna friider, Frelsarans Liider, Uñ allar Allder, Otal Utvalder, Biarter med Blooma, Blessader liooma, J Sælu og Sooma.

Hvar munu þa hiner, HErrañs Ovinner, i Sofnud Guds Sauda, Syndgudu til Dauda? Þeir kveina og kalla, J Kvølena falla, uñ Eilijfd alla.

Fyrst eg Flock þeirra, fyllte miñ HErra, lengst uñ i Lijfe, med Lasta-Kijfe, Avi! eg kvijde, J Kvalaña Strijde, eg skadsta Straff lijde.

A mig opt strijder, Ofboðs saar Kvijde, af Þijsla Pressu, og Þwkans Dijblyssu, Þar Ogn og Trege, Jllum iñsmeiger, A essa Dege.

J þvi O-Frelse, og ytsta Faangelse, Ætlan Enda, Eg mun þa lenda, Nema hvad næger, Naad Guds mier væge, og Lijfs-Straffed læge.

Mergd miña Synda, mier vill burt hrinda, Fra Christs Kiærleika, Sem kañ þo ei skeika, Otteñ of-frekur, Sem aukast tekur, Hrelldañ Hug hrekur.

Eñ Christi Kraptur, Kiæter mig aptur, Þa Þaankeñ skodar, þad sem Naad bodar, Þad er Guds Son goode, Griet Taara-Floode, med Venia Bloode.

Hañs var hørd Þijna, hañ bar Synd mijna, Hañ var miøg hrakeñ, Hañ stood þar nakeñ, Hañ var hart sleigeñ, Hañ var Hwdsleigeñ, a Dauda Kross dreigeñ.

Hñ Brot mijn bætte, Bølvan upprætte, Guds Grimdar Reide, gat lagt i Eyde, Hañ Dioful deydde,

ydde, Diøful Krapt fneidde, til Liffs mig so leidde.

Hvad skal Holld kvijda, Hel-Sott ad lijda, Fyrst eg fieck Frelse, Ur Fiandans Fangelse, eñ fæ loks liooma, Lioos, Dijrd og Sooma, a Deige Guds Dooma.

Mier maa þad nægia, Mier vill Gud vægia, Mig mæddañ geyma, miñe Synd gleyma, Samvitsku sefa, Saal Føgnud giefa, Ei skal þad efa.

Ef Kvøl med Kvijda, Kañ a mig strijda, Eg skal þa skunda, J Skiool Christs Unda, Eg vil upp flyia, yfer Hæd Skya, J Naadar-Høfn nya.

Þu Kongureñ Christe, Kiærleikureñ Fyrste, Eyd Ogn og Otta, J þeim Land-Flootta, Gief Hug og Hreyste, hvad fyrr mig leyste, Eg a þad treyste.

Gief mier gott Fære, Grædareñ kiære, Sem Saarleik bolder, a Saalu og Holdde, Stødugmu ad standa, J Styrk þijns Anda, fyrer Freistne Fianda.

Þa nujnkar Maattur, miñ Andardraattur, ei endist leingur, Allt Lyf forgeingur, fyrer Vijtis-Vida, Virdstu mig stoda, Frelse og Frid boda.

Ei laat astrijda, Ofbods neirn Kvijda, Ei Andar-Dauda, ei Drekañ rauda, laat Voda liña, laat mig Naad fiña, Og Sigur vel viña.

Sa nun þiñ Soome, Pu Sañleiks Lioome, Eg æ þar lende, J þiñe Hende, Pock Pusundfallda, Pier mun eg giallda, Um Allder Allda, Amen.

* * * * * *

* * *

